

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 / BUCUREȘTI

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7—BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de onoare:

M. S. REGELE GEORGE AL GRECIEI, A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare:

MIHAIL SUTZU și DINU R. GOLESCU

Președinte:

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți:

NICOLAE RACOTTA și D-r GH. NEDICI

Secretar-General:

C. G. ALEXIANU

Membrii - Consilieri:

D-r I. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, PETRE BALACIU, Marchizul de BELLOY, Principele GEORGE VAL. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂTIANU, D-r I. BEJAN, Principele JEAN CALLIMACHI, GR. P. CARP, D-r I. E. COSTINESCU, Prof. D-r ERNEST JUVARA, G. LAKEMAN-ECONOMU, D-r C. LEONTE, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), COLONEL A. MICU H. CAV. DE MIKULI (pentru Bucovina), GENERAL G. G. MANU, N. MANTU, Prof. D-r N. MEȚIANU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal) DIMITRIE I. NICULESCU, C. OPRAN, GEORGE A. PLAGINO, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, D-r L. SKUPIEWSKI, Dr. O. STOICHIȚĂ, VASILE ȘTEFAN, Prof. D-r G. SLAVU, Prof. D-r G. UDRISCHI

Censori:

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupă în jurul ei.

CONTRIBUȚII :

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la «REVISTA VÂNĂTORILOR».

Societățile: plătesc o taxă fixă de afiliere de Lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la «REVISTA VÂNĂTORILOR» de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la «REVISTA VÂNĂTORILOR» este obligatoriu pentru toți membrii «UNIUNEI».

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

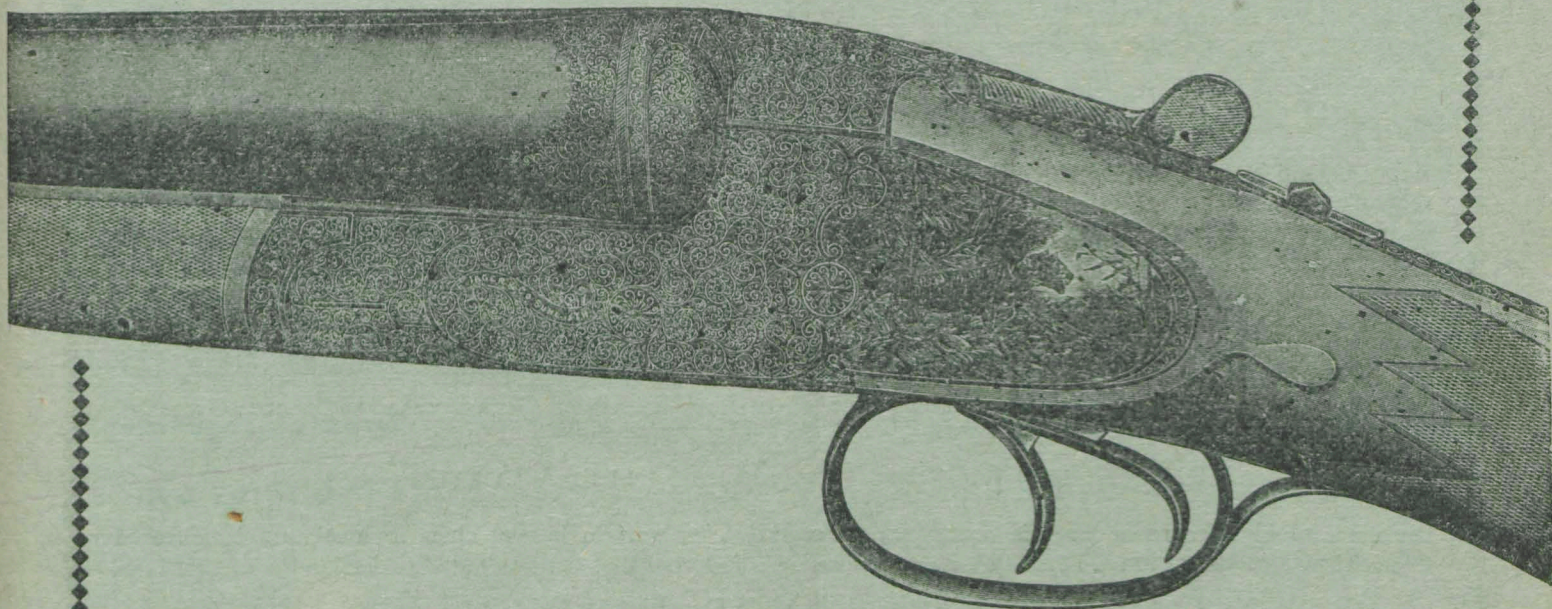
Corespondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărășite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de biuro la Uniune: În toate zilele de lucru dela 9—1 și 3—7

SEDIUL: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI

A R M E L E
F. J A E G E R & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și
soliditate, putând rivaliza
în privința aceasta cu cele
mai scumpe arme engleze

Toate armele fabricate de
această casă pentru membrii
„UNIUNEI“ sunt cea mai eloc-
ventă reclamă, obținând fără ex-
cepție predicatul „excepțional“
și „superior“ la standurile oficiale
de încercare din străinătate.

S P E C I A L I T Ă Ţ I :

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Block“ care rezistă celor mai for-
midabile presiuni * Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru
drillinguri * Ejectorul infailibil sistem Jaeger * Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se
trimite membrilor „UNIUNEI“ franco
la cerere, adresată la sediul nostru.

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunei

CAROL RISKE & Co.

ARME, MUNIȚIUNI ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE
ARTICOLE DE PESCUIT ȘI SPORT
ATELIER DE REPARAȚIUNI ȘI IMPĂERE

Cea mai mare și mai bine asortată casă în acest gen din Țară
Strada Edgar Quinet, No. 6. — BUCUREȘTI — Strada Edgar Quinet, No. 6.

ARME, MUNIȚIUNI ȘI ARTICOLE DE VÂNĂTOARE

Reprezentanți pentru România al importanțelor fabrici de arme Gebr. Rempt, Venuswaffenwerk *Gustav Bittner*, *Lepage, Lajot & Co.*, și *Ant. Masereel*. Arme dela cea mai fină execuție și până la cea mai simplă și ieftină. Se primesc orice comenzi de arme, către orice fabrică, putând da sfaturi la nevoie și însărcinându-ne cu toate formalitățile de aducere.

REVOLVERE, PISTOALE, MUNIȚIUNI DE ORICE FEL

Reprezentanți ai fabricii de pulbere și cartușe „*Hasloch*” din Germania, ale căror produse se bucură de o reputație mondială, fiind concurențele renumitelor cartușe „*Rottweil-Waidmannsheil*”. Cu cartușul „*Hasloch*” (marca „*Jagdkönig*”) s’au câștigat nenumărate premii la concursurile internaționale de porumbei, iar anul acesta s’a luat *marele premiu al Austriei* precum și un alt premiu întâi, la concursul din prima zi de Florii ținut la Viena. Reprezentanți pentru România ai renumitelor fabricate „*Sellier & Bellot*”. Curse pentru răpitoare, ale fabricii *E. Grell & Co.* — *Alice, tuburi, bure, capse, articole de vânatoare de orice fel, mașini de sertizat și de scos și pus capse, vergele de armă, perii de șters, instrumente de chemat vânatul, jambiere și moletiere și thiermose, etc., etc.*, într’un cuvânt tot de ceea ce vânatul are nevoie. *Uleiuri de arme*: Nitroperdenol și Nitrolinol. *Articole de pielărie*, ca genți și locuri de armă, cartușiere, bice, sgârzi, lesse, etc. Primim orice comandă de această branșă, copiând după modele din străinătate.

ATELIER DE ARMURĂRIE

Executăm rapid orice reparațiuni de armurărie, posedând atelier propriu instalat chiar în local, sub conducerea maestrului-armurier Ion Tiron. Primim reparațiuni și din provincie, cari se pot expedia contra ramburs.

NATURALIZARE (IMPĂERE)

Efectuăm orice naturalizare de păsări și mamifere, confecționăm covoare din piei de animale inclusiv argăsirea, cu sau fără capul naturalizat. Expoziție permanentă de păsări și animale naturalizate, de colecțiuni de insecte, pentru școli etc.—Executăm orice comandă.

BIROU DE VÂNĂTOARE

Câini cu pedigree, introducem din străinătate de orice rasă și vârstă, dresați și nedresați, având legături cu crescătorii străine. La cerere putem face ofertă.

Consignație, primim *arme* de ocazie și orice *articole de vânatoare*, mijlocind și vânzarea de *câini* din Țară de toate vârstele, cu și fără pedigree, dresați și nedresați. *Vânat viu*, de orice specie precum și ouă, înlesnim vânzarea și procurarea pentru repopularea teritoriilor de vânatoare, sau pentru regenerarea sângelui. La nevoie, putem aduce și dela casele din străinătate. Deasemenea mijlocim vânzarea de bufnițe mari (*Strix bubo maximus*), pentru vânătoreala la păsări răpitoare. *Mijlocim* procurarea de vulpi argintii și de Alaska, dela crescătorii din Germania.

Cumpărăm tot felul de piei de animale, dela urs și până la iepure, precum și coarne de cerbi și de căprioare, lepădate sau cu os frontal. *Cumpărăm bufnițe și alte păsări și animale, vii sau împușcate.*

ARTICOLE DE PESCUIT

Secțiune specială bine prevăzută cu unelte pentru pescuitul sportiv și practic.

ARTICOLE DE SPORT

Renumitele bărci demonlabile și portative „*Klepper*” de cauciuc, ideale pentru vânătoreala de baltă. Asortiment bogat cu articole de sport de orice fel, ca *rachete și mingi de tennis, mingi de foot-ball, echipamente pentru sportul de iarnă, etc.*

REVÂNZĂTORILOR ACORDĂM RABAT. *Primim orice comenzi din provincie, expedind toate*
: : : : : *mărfurile contra ramburs.* : : : : :

WILHELM SCHERG & Co.

FABRICILE DE POSTAV, ȚESĂTURI DE MODE ȘI TRICOTAGE DIN BRAȘOV

PRODUSE DE PRIMA CALITATE IN

STOFE DE MODE

PENTRU BĂRBAȚI ȘI DAME

POSTAVURI DE UNIFORME

OFITERI ȘI SPORTURI

POSTAVURI FINE ȘI DE COMERȚ
CUVERTURI ȘI PĂTURI

FCNDAT IN ANUL 1823

B R A Ș O V

TELEFON No. 14, 706

Fabrica: STRADA FABRICEI No. 2 * Magazia: PIAȚA LIBERTĂȚEI

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PÉTROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LÉGÈRE MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT,
GAZ-OIL, PÉTROLE LAMPANT

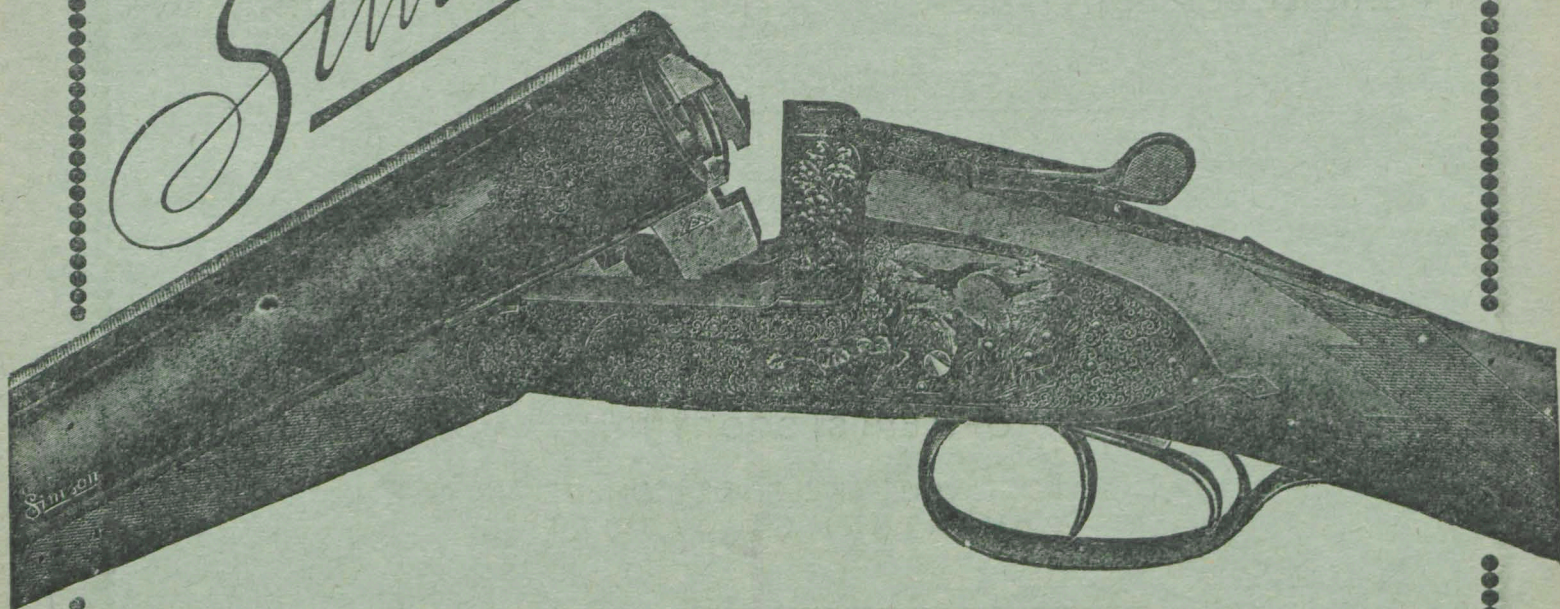
HUILES MINÉRALES DISTILLÉES ET
RAFFINÉES, DE TOUTE VISCOSITÉ

RUE REGALĂ, 21. TÉL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TÉLÉGR.: «ATLASPETROLE»
AGENCES: PLOEȘTI * CONSTANTZA * GIURGIU

Simson

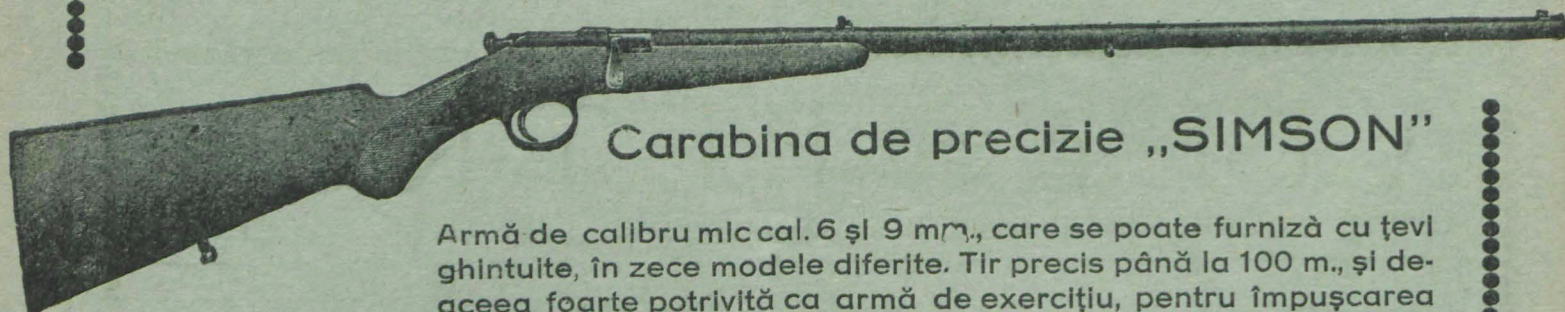
Marca Fabricii

ARMELE SALE CU ALICE, DRILLINGURI,
ARME PENTRU TIR DE PORUMBEI,
ARME CU DOUĂ ȚEVI, SISTEM BOCK,

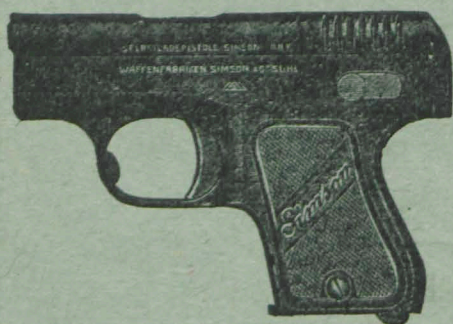
Sunt fabricate renumite,
de cea mai mare precizie
și cu un tir neîntrecut.

Armele pentru tir de porumbel „SIMSON” sunt purtate de către mulți trăgători Internaționali de profesie renumiți, și succese de primul rang se obțin mereu cu ele.

Carabina de precizie „SIMSON”

Armă de calibru mic cal. 6 și 9 mm., care se poate furniza cu țevi ghintuite, în zece modele diferite. Tir precis până la 100 m., și de aceea foarte potrivită ca armă de exercițiu, pentru împușcarea răpitoarelor mici, cu blană, pentru împușcarea de ciori, de păsări aquatice, etc.

Revolverul automat „SIMSON”

CALIBRU 6.35

Formă plată, având cel mai mic număr imaginabil de piese componente, cari se pot demonta ușor, fără instrumente speciale. Precizie balistică mare, funcționare absolut sigură.

Fabricile de arme **SIMSON & Co. Suhl** (Germania)

Armele „SIMSON” se procură prin „UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA”

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

PROPUNERI RELATIVE LA MODIFICAREA LEGEI VÂNATULUI

de Iosif I. Petrescu

Paznic public de vânătoare. Tg. Măgurele

INTRUCĂT se aude că se vor face unele modificări la «legea pentru protecția vânatului», precum și că se va face și regulamentul de aplicare al acestei legi, de care se simți\ atâta nevoie; și, cum adevărații vânători dorim, ca atât legea cât și regulamentul pentru aplicarea ei să fie cât se poate mai perfecte, viu și eu cu umila-mi contribuție, propunând cele de

mai jos; deoarece legea în multe locuri are lipsuri și dă loc la interpretări contradictorii:

1. Ca să se micșoreze numărul extraordinar de mare al câinilor vagabonzi, javrele care nu aduc mai nici un folos, ci mai mult pagube prin distrugerea a un număr considerabil de vânat util, sunt de părere ca Ministerul de Domenii Direcțiunea Vânătoarei, să stabilească cu Ministerul de Interne modalitatea de a se

impune comunelor rurale, ca în bugete să înscrie la venituri taxa obligatorie pe câini fie de curte fie pentru paza turmelor de vite, din care sume — taxe — o parte să revie Direcțiunii Vânătoarei. Prin această măsură s'ar face o dreptate: adică, nu ar fi taxe numai pe câinii de vânătoare — 25, 50, 100 — lei cari aduc folos, ci să se taxeze și aceste javre, adevărații distrugători ai vânatului util de pe la noi, dela câmpie.

Prin acest fel de procedare, pe lângă o măsură dreaptă, s'ar reduce în scurt timp și în mod foarte simțitor numărul câinilor vagabonzi; deoarece cei dela țară nu ar mai ținea o întreagă turmă de câini pe lângă casă, cari luați fiind după car la munca câmpului, se hrănesc mai mult devorând vânatul util, ci și-ar oprî fiecare numai numărul strict necesar de câini, de care ar avea fiecare absolută nevoie.

2. Art. 8, după cuvintele . . . «se vor arenda în bloc» să i se adauge: «de către primar».

3. Art. 33, după ultimele cuvinte ale aliniatului: «Excepție fac numai câinii păzitorilor turmelor de vite», să se adauge cuvintele: «numai în mod excepțional și dacă vor avea jujăul reglementar». Inșă și mai

perfect ar fi articolul dacă s'ar modifica cam în sensul:

«Sub nici un motiv, (deci nici cu jujău) nu este permis a eși la munca câmpului și nici turmele de vite să nu fie însoțite de câini, pe timpul dela 1 Martie la 1 Octomvrie».

Aceasta la câmpie, fiindcă animalele stricătoare — lupul — nu prea vine ca să facă raită prin turmele de vite; pe de altă parte câinii chiar cu jujău pot adună și devoră vătuii de iepuri precum și ouăle și puii pasărilor.

4. Art. 37, taxa permisului de vânatoare să se fixeze la 5000 lei, sau să se modifice în sensul:

«... se va fixa de către Minister în fiecare an în luna Octomvrie. Deci cu mult înainte de termenul de expirare a permisului (31 Decemvrie)».

5. Art. 39, să se modifice în sensul și să concordeze cu art. 36 și art. 62; deoarece se bat cap în cap. Ultimele rânduri din art. 39 zic:

«Cei ce vor fi chemați la vânatoarele din oficiu nu vor avea nevoie de permisul de vânatoare...». Iar art. 62, tot ultimele rânduri zic:

«La astfel de vânatoare (vânatoare din oficiu) vor fi invitați numai vânători cu permis sau Societăți, constituite în regulă».

6. Art. 42, al. II, să i se șteargă cuvintele de la urmă:

«... dacă nu sunt în serviciul ocrotirii și pazei vânatului».

7. Art. 49, după cuvintele: «Nimeni nu poate avea armă de foc fără un permis special prevăzut în art. 37», să se adauge:

«... și legea pentru reglementarea portului de arme».

8. Art. 50, idem cuvintele:

«... și la paza holdelor și pădurilor», fiindcă aceștia braconază în tot timpul chiar și pe timpul nepermis. Aceștia sunt braconierii periculoși în special «la pază», pe cari paznicii vânatului cu tot zelul ce depun, este imposibil ca să-i prindă în flagrant delict.

9. Art. 54, după cuvintele: «Pădurarii, brigadierii silvici, ...» să se adauge:

«... și păzitorii holdelor», deoarece mulți păzitori de holde, pădurari, au drept arme de serviciu arme bune, noi, cu două țevi, de sigur mai mult pentru scopuri de braconaj.

10. Să se introducă un nou articol, sau să se adauge un nou alineat la unul din articolele 73 — 79, în sensul jurisprudenței Curții de Casație II 23 Octomvrie 1923, decizia penală No. 1985:

«... nu este necesar ca cel ce vânează fără învoirea proprietarului sau arendașului dreptului de vânatoare să fi consumat fapta, adică să prindă chiar vânatul, ci este suficient numai să fie surprins urmărind vânatul cu armă».

11. Să se introducă un articol:

«Contravenienților la art. 73, 74, 75, 77, 80, 85, 86, li se pot co: fiscă armele când delictul sau contraveniențele se comit cu ajutorul armelor»; așa cum sună avizul Consiliului Avocaților No. 470 din 23 Iunie 1923. Circulara Ministerului Domenii, Direcția Vânătoare No. 54183 din 24 Iulie 1923. În special contravenienților la art. 77 cari vânează pe timpul oprit și contravenien-

ților la art. 78 cari vânează fără a avea permis de vânatoare, să li se confişte arma chiar dela domiciliul delictului, dacă confiscarea nu a putut avea loc pe teren când a fost prins în flagrant delict.

Idem contravenienților la art. 85 și 86.

12. Art. 73, să i se majoreze sancțiunea, asemenea și art. 75.

13. Art. 78, să i se facă aliniat clar, cu sancțiune pentru cel care va fi găsit vânând fără a posedă permis de vânatoare, să se pedepsească cu amendă dela 2000 la 5000 lei și confiscarea armei dela domiciliu chiar dacă nu i s'a putut confiscă arma pe teren, în caz de recidivă și închisoare 1 — 3 luni. Numai astfel le va trece pofta ca să mai braconeze fără permise, la mulți din d-nii vânători chiar cu oarecare cultură precum și ignorantului dela țară; deci vor preferi mai bine ca să-și scoată permisul de vânatoare, sau se vor resemna pentru totdeauna îndeletnicindu-se cu altceva.

14. Art. 82, să se clarifice și să se arate detaliat în regulamentul de aplicare al legii, cum să se interpreteze acest art. combinat cu art. 33 și ordinele circulare relative la «câinii de vânatoare cari umblă răsleți pe terenuri de vânat», să se arate:

«Că nu este contraveniență atunci când câinele a călcat pe un teren străin, în timpul când câinele urmărește vânatul și când vânează cu stăpânul său, ci numai atunci când este bine stabilit și constatat că, câinele de vânatoare umblă singur, vagabond fără stăpân, pe terenul de vânatoare străin». Deoarece în foarte multe cazuri, atât proprietarii terenurilor, paznicii, jandarmii, etc., printr'un exagerat exces de zel sau ură, pot nimici câini de valoare, interpretând legea în felul lor de a vedea.

Tot acestui art. să i se adauge, sau să se facă un alt art. în sensul:

«Proprietarii câinilor păzitori ai turmelor de vite sau de curte găsiți fiind liberi sau fără jujăul reglementar, se vor pedepsi cu amendă dela 500 la 1000 lei, iar câinii vor putea fi uciși de către personalul de pază fie al Statului fie al arendașului sau proprietarului dreptului de vânatoare».

Deoarece aceste bestii sunt criminalii și distrugătorii vânatului util dela câmp; și numai astfel și dacă se va aplică cu stricteță legea, se va putea ajunge la rezultatul dorit, «Immulțirea vânatului util», căci toți vânătorii corecți și cu braconierii la un loc, nu distrug atâta vânat util cât distrug aceste javre.

15. Art. 90, după cuvintele: «... păzitori publici de vânat, de pădurari», să se adauge: «păzitorii holdelor».

16. La toate cele de mai sus, mai sunt de părere: Ca «Uniune», prin autoritatea de care dispune, să intervină ca să se modifice legea și să i se facă și regulamentul ei de aplicare; deoarece fiecare zi de întârziere a modificării legii precum și a facerii regulamentului de aplicare, mărește numărul vânatului util distrus; în special de către câinii păzitorilor turmelor de oi de prin zăvoaie și de pe câmp, când ies la pășunat pe miriști.

Afară de aceste propuneri, mai doresc a face și următoarele observații, și anume:

Instanțele judecătorești în majoritatea cazurilor, achită pe contravenienții cari sunt dați judecării de către paznici publici ai vânatului, pe bază de procese-verbale de contravenție dresate de către acești paznici, dacă aceste procese verbale nu sunt făcute și nu sunt semnate și în asistența vreunui organ sau agent al forței publice.

Așa pretinde judecata și advocații braconierilor, acesta pe baza unui articol din legea pentru procedura penală.

Paznicii când după multă trudă, greutăți și expuneri de tot felul dovedesc și prind în flagrant delict pe câte un delicvent, pe care-l găsesc și-l prind prin păduri, zăvoaie, etc., departe de sat, sau de orice autoritate publică; acolo pe câmp unde să caute și unde să găsească vreun agent sau organ al forței publice?

Astfel că din prea mulții braconieri, din cari prea puțini sunt prinși și dovediți, scapă și aceștia.

Ca să-l duci cu forța la vreo autoritate publică, nici vorbă nu poate fi! Ar fi ca în cele mai multe cazuri să ajungă lucrurile la Curtea cu juri: știut fiind atitudinea braconierilor în asemenea cazuri.

Ori, eu cred că legiuitorul, când a creat legea pentru protecția vânatului, la art. 69 și 94 prin cuvintele:

«Procese-verbale, ale păzitorilor publici... (etc.) până la înscrierea lor în fals vor constitui o deplină dovadă, în contra delicvenților», a înțeles așa cum natural este, că acele procese-verbale vor constitui o deplină dovadă fără a fi nevoie ca procesul-verbal să fie semnat și făcut în asistența vreunui organ al forței publice.

Constatarea o face paznicul în cele mai multe cazuri ca vânător, când se află la vânătoare.

Este oare posibil, ca să i-a întotdeauna cu dânsul când pleacă la câmp, câte un organ al forței publice?...

Nu! Trebuie dar modificate aceste două articole ca și cele propuse a subsemnatului, sau adăugat legii un articol sau aliniat, în care să se prevadă că:

«Procese-verbale dresate de către paznicii publici, să constituie o deplină dovadă în contra delicvenților, și fără asistența sau semnătura vreunui organ al forței publice, paznicul care a semnat un asemenea proces-verbal să nu fie întotdeauna citat la procesele intentate

pe baza de procese-verbale, decât numai când acel proces-verbal ar fi declarat în fals», căci numai în acest mod ar avea rațiune cuvintele din art. 69 și 94:

«... vor constitui o deplină dovadă...», fiindcă un bun paznic care și-ar face datoria fără părtinire și cu zelul unui om pătruns de sentimente de adevărat și corect vânător, ar fi aproape zilnic la instanțele judecătorești, sau s'ar scârbi și se va lăsa de a mai face cu ardoare în mod onorific și cu pericole pe paznicul de vânat corect și imparțial. Aplicând și executând cu hotărâre legea?

Paznicii însă trebuiesc aleși dintre oameni onorabili, cu garanția morală incontestabilă.

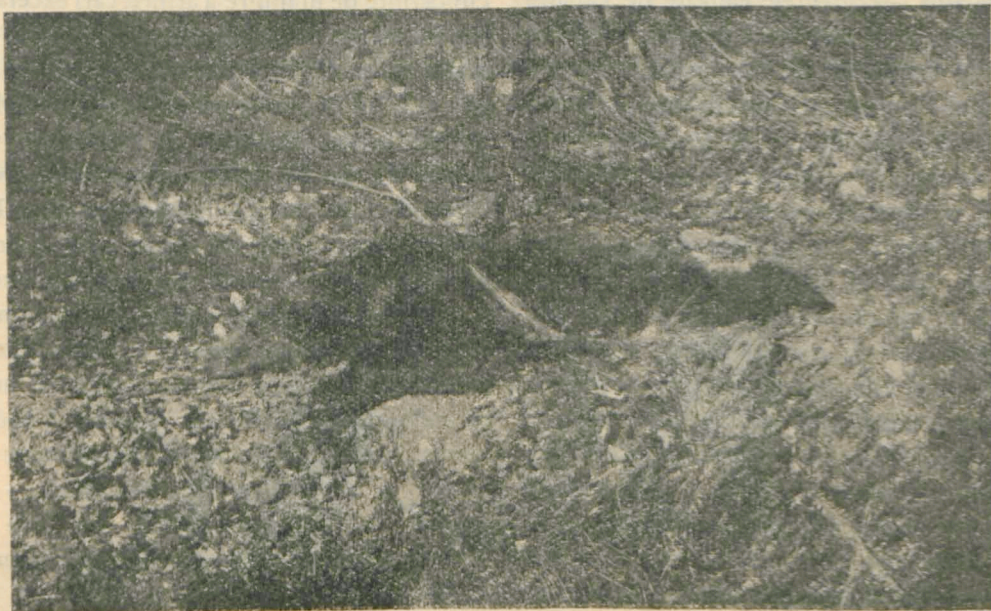
Tot așa judecata achită pe toți contravenienții, proprietari ai turmelor de vite pe cari îi dau în judecată, fiind găsiți cu câinii liberi și fără jujăul reglementar, pe câmp sau prin pădurile Statului cu vitele la pășunat; aceasta pe baza aliniatului din art. 33 din legea pentru protecția vânatului, care zice:

«Excepție fac numai câinii păzitorilor turmelor de vite».

Cu toate că le-am trimis proprietarilor de turme publicațiunile ce le-am tipărit pe spezele mele, făcându-le și verbal cunoscute deciziunile Ministeriale relative, pe de altă parte și ei având cunoștința de acele deciziuni prin semnarea contractelor de învoire a vitelor la pășunat în pădurile Statului, totuși nu voiesc ca să pună jujăul reglementar.

Am procedat la uciderea câinilor cu arma, când am avut mari neplăceri, deasemenea am ucis cu otravă la peste 170 câini și cu toate astea numărul lor este extraordinar de mare, fără să am cel mai mic concurs, în special al pădurarilor cari ar trebui ca ei în primul rând să aplice legea.

Am trimis publicațiuni ca ultimă încercare, la toate secțiunile de jandarmi din 147 com. rurale, la Șeful Ocol. silvic pentru a fi distribuite pădurarilor și brigadierilor silvici, precum și d-lui Comandant al comp. de Grăniceri pentru a fi distribuite la fiecare pichet de grăniceri de pe frontieră.

PAZA BUNĂ TRECE PRIMEJDIA REA

de *Diagoș Navrea*
profesor, inspector de vânătoare

A MULTE alte minuni are și omul o fire ciudată: uneori suntem prea ușuratici în prețuirea vieții noastre, alteori însă nimic nu ne este mai scump decât vieța. Tot felul de ambiții răsar, ca apoi să fie întrecute de altele; — râvna recordurilor de tot soiul pasionează o lume întreagă, fără ca măcar să ne dăm seama, câte jertfe nu cere. «Sportul e sport» și cu aceasta trecem la ordinea zilei peste câteva

accidente-nenorociri, în majoritate cauzate de ușurința noastră și le uităm până mâine, căci le luăm tot cu aceeași nepăsare.

Pe lângă alte considerațiuni, vânătoarea mai are o latură comună cu sportul: și — unul și altul periclitează integritatea corpului și a vieții. Nu trebuie să uităm, că arma de vânătoare poate fi tot atât de periculoasă pentru noi, ca și pentru vânatul pe care vrem să-l doborâm; nu trebuie să uităm, că un vânat mare se poate năpusti asupra vânătorului tot cu atâta furie, pe cât de feroasă vede el moartea, ce caută să-i fure suflul vieții. Astfel vorbind de vânătoare, putem vorbi și de eventualele accidente ale acesteia. Sunt accidente cauzate de vânatul, care atacă în caz că este rănit și caută ca prin ultimele-i eforturi să-și recâștige ceea ce pierde, vieța ce i se stinge cu sângele scurs prin rana cauzată de glonte, și sunt accidente cauzate de însuși vânătorul înarmat.

Vânătoarea are asemănare cu o luptă, care după ce s'a făcut planul strategic, se dă între două partide: una puternică prin forța dată de mama Natura și cealaltă superioară în intelect și întregită prin o forță mecanică, prin arma vânătorului. Prin superioritatea intelectului și a tuturor calităților psihice, ajutat de perfecțiunea armei, vânătorul iese învingător. Accidentele cauzate de vânatul rănit se repetă din ce în ce mai rar. Tehnica modernă ne furnizează arme și munițiuni tot mai perfecte, cu un efect din ce în ce mai sigur și mai distrugător. A trecut timpul «Vorderladere-lor» îmbătrânite, ne mai vorbind de timpurile arcului și ale săgeții, uitate în negura vremurilor. Inzestrați cu calități intelectuale superioare, asigurați cu arme perfecte suntem stăpâni pe situație. Micul nostru curaj devine deodată mare și stăm cu pieptul deschis cu capul ridicat față 'n față cu ursul și cu orice alte sălbăticiuni. Insuși vânătorul exotic, arareori ajunge în situație critică cu bisonii, tigrii și mai știu eu ce, grație armelor de repetiție, căci până când aceste fiare sălbatece s'ar desmetici și s'ar gândi să atace, nici n'au timp să observe din care parte primesc al doilea, al treilea și dacă tocmai vrea și al zecelea glonte. Astfel asemenea nenorociri, cauzate de vehemența vânatului rănit, azi nu mai contează și apar în cazuri sporadice, când sunt cauzate prin cine știe ce împrejurări. Țiu minte accidentul nefericitului

vânător-braconier Micuda din Zărnești, întâmplat în primăvara anului 1926. Impins de pasiunea de vânător, cu renume ce a trecut peste nouă hotare, a plecat de acasă cu gânduri meschine. Până azi nu se știe în ce împrejurări l-a ajuns nenorocirea cauzată de un urs răz-bunător. Indelungata absență din sat a bătut la ochi și după ce s'a scurs mai multe zile, a fost găsit mutilat în chipul cel mai oribil.

Pericolele, ce azi amenință pe vânător, provin mai mult din însăși arma vânătorului, nu din vânat. Așa a fost dealtfel întotdeauna, căci și arbaleta și-a avut metehnele ei și a fost cauza destulelor nenorociri.

În orice mod s'ar exercită vânătoarea, ea poate să fie și periculoasă, fie că se trage cu glonț sau alice, fie că se vânează la bătaie, la pândă sau cu dibul¹⁾. Accidentele cauzate pot fi de două feluri: sunt de acelea, pe care le suferă însuși vânătorul și apoi de acelea, pe care le provoacă vânătorul, suferindu-le alții. Cele dintâi sunt mai puține și provin de obicei tot din propria greșală. De câte ori nu se descarcă arma încărcată și cu arcurile armate (mare greșală, de neiertat!) la trecerea unui obstacol, descărcare, ce poate fi fatală? De câte ori nu se sparg țevile armei, dacă din nebagare de seamă s'au înfundat cu pământ sau zăpadă, ne mai vorbind de încărcăturile prea mari sau de țevile deteriorate, care pot avea ca rezultat crăparea țevilor și cu aceasta atentat la integritatea corporală a omului? Aceste din urmă cazuri sunt regretabile, căci se pot întâmpla și atunci, când ai conștiința pe deplin împăcată, fără ca să poți fi acuzat de vreo vinovăție.

Cu totul altfel se judecă accidentele condamnabile, cauzate altor persoane de vânător ca d. e. împușcarea sau rănirea unui camarad de vânătoare, a unui bătaiaș, sau a unui om, ce lucrează în câmp ori pădure. Aci nu mai încapă nici o scuză — cu foarte rari excepții — căci întotdeauna sunt atribuite neștiinții, ușurătății sau neprevederii vânătorului. De câte ori nu vedem vânători, mai ales la bătaie, cari nu posedă nici cele mai elementare cunoștințe de mânăuire a armei, cari excelând prin stângăcia lor, nu știu cum trebuie să poarte arma, cu țevile în sus, sau pe spate, ci țin țevile înfipte drept în pânțele de aproape-pelui? Fără să-și dea seama de eventualele urmări funeste, plimbă arma încărcată pe dinaintea nasului celorlalți camarazi, sau își golesc pușcoacea drept în rândurile bătaiașilor, pe cari îi împoașcă cu alice. Față de asemenea oameni nu trebuie să avem nici o considerație. Fără disciplină vânătoarească nu se poate exercita vânătoarea și aceasta nu se poate întronă decât numai prin o cât mai strictă respectare și aplicare a dispozițiilor regulamentare, privitoare la relația dintre vânător și armă, regulament, ce trebuie să aibă fiecare arendaș. Când se observă asemenea cazuri, să se aplice numaidecât sancțiunile prevăzute și câteva amende strașnice — să zicem în favoarea ocrotirii vânatului — vor face să se mai răsfodească codul bunelor maniere cu arma de vânătoare.

¹⁾ Țipătoria, momeala, etc.

E o datorie a tuturor să respecteze regulile disciplinei vânătorești și în acelaș timp mai este o datorie a tuturor, ca să atragă atențiunea acelor, cari sunt observați, că au contravenit la aceste reguli primordiale, înainte de a fi prea târziu, căci în caz de nenorocire — Doamne ferește! — și acești «privitori» au pe conștiință faptul, că dacă făceau atent pe cel vinovat, nu s'ar fi întâmplat un asemenea trist caz. În sfârșit revine judecătorului sarcina să pronunțe pedepse exemplare prin severitatea lor în caz de culpabilitate, căci cu cât vor fi pedepsele mai aspre, cu atât va scădea numărul acestor nenorociri, cauzate prin neștiință, neglijență, neatențiune și oricum le-ar mai zice.

Sunt și accidente, la care vânătorul nu poartă nici o vină, ca d. ex. tocmai în momentul tragerii apare capul unui lucrător pe câmp, ce se ridică de după un dâmb, chiar pe linia de tragere; apoi accidente provocate de ricoșarea glontelui, care după ce s'a izbit de o piatră, ia o direcție, la care nici nu te aștepți. Asemenea accidente nu se pot înlătură, oricât am băgă de seamă.

Mulți cred, că alicele n'au nici un efect dincolo de o distanță oarecare, pe care o apreciază prea puțin și trag cu arma spre oamenii din apropiere; mulți nu știu iarăși, că una este să tragi cu alică în pământul gol și alta este să tragi în pământul acoperit cu zăpadă înghețată, sau în pământul înghețat. Deasemenea una este să tragi în pământul moale și alta în pământul presărat cu pietre și bolovani. Chiar tragerea deasupra unei ape poate fi periculoasă, deoarece alicele ricoșează, izbindu-se de suprafața apei.

Vânătorile cu bătaia au un mare neajuns, dacă sunt prea mulți participanți, căci trebuie așezați prea aproape unul de altul. În asemenea cazuri e recomandabil să se ia dispoziția, ca tragerea în vânat să nu se facă decât numai la stânga sau numai la dreapta, prin ceea ce probabilitatea eventualelor accidente se reduce la jumătate. Adeseori se recurge la ajutorul vânătorilor, cari să facă pe bătaiași și intrând în goană comit o mare greșeală, dacă trag și ei, și îndeosebire în spre linia vânătorilor.

Vânătorile cu dibul sunt împreunate cu mai puține accidente, deoarece această vânătoare este exercitată cu predilecție de vânători rutinați, cari nu fac uz de armă numai după ce s'au încredințat, că ținta în care trag, este un vânat. Această convingere, că se trage într'un vânat, vânătorul nu trebuie să și-o impună cu atât mai mult, cu cât foarte ușor se poate confundă o

ființă omenească cu un vânat mare oarecare. Spre exemplu, la vânătoarea șașilor cu șașitoarea, adeseori în loc de șaș apare un culegător de bureți sau mure, care mânat de curiozitate vine tiptil, să nu fie auzit, dar să vadă căprioara ce cheamă; sau la mugitul cerbilor în loc să-ți vină cerbul, pe care l-ai chemat, te apropie un braconier, care luându-te drept cerb mugitor se pregătește de asemenea să tragă cu arma. Cazuri ca cele de mai sus se pot întâmplă și la vânătorile cu pândă, mai ales că acestea se fac la amurg. Nervul văzului fiind continuu încordat, obosește și având mereu înainte imaginea vânatului ușor se face o confuzie între om și vânat mare.

Cercetând motivele, pentru ce unele persoane, cari în toate ale lor sunt cu foarte mare băgare de seamă, cad totuș în greșeala neatențiunii, vedem, că la aceasta își are partea sa însemnată oboseala, cauzată prin sfortărea, încordarea peste măsură.

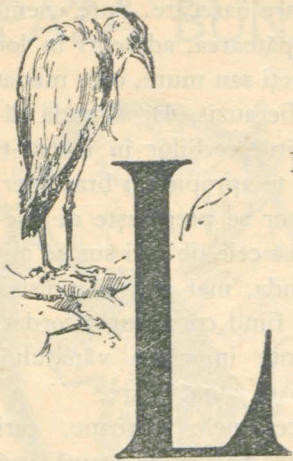
În rezumat se impune, să nu ținem arma cu țevile îndreptate spre vreo persoană oarecare, fie că arma este încărcată, fie că nu. Dacă trecem vreun obstacol, sau sărim vreun pârâu, scoatem cartușele din armă, căci piedeca, sau cocoașele lăsate nu întotdeauna oferă deplină siguranță, că arma nu se va descărca. Arma încărcată nu se lasă nicicând din mână; înainte de a o pune la o parte, scoatem cartușele. Cu cât suntem mai mulți la vânătoare — vânători și bătaiași — cu atât trebuie să fim mai prevăzători la umblarea cu arma. Se impune să controlăm cât mai des arma noastră. Am terminat cu vânătoarea sau am părăsit țitoarea, descărcăm arma; suntem în drum spre casă, desfacem arma să ne convingem, că este descărcată; intrăm în primul sat, desfacem din nou arma pentru a ne convinge încă odată, că de fapt este descărcată — și atunci putem fi liniștiți. Mai bine facem această operație, ce nu ne costă nimic, decât, Doamne ferește, să se întâmple ceva, ce am regreta la urmă atât de mult.

Avem un proverb: «De ce ți-e frică nu scapi» care ne face să luăm lucrul mai ușor și ca să vorbesc într'un ceas bun, accidente de vânătoare nici pe departe nu sunt atâtea, câte s'ar putea întâmplă. Accidentul odată venit este foarte regretabil și pentru a mai ușură urmările nenorocirilor, nu strică încheierea unei asigurări, atât pentru accidentele suferite de vânător, cât și cele cauzate de acesta altor persoane. Cea mai bună asigurare însă la orice caz este băgarea de seamă, căci *paza bună trece primejdia rea*.

CUM SE PEDEPSEȘTE ÎN ANGLIA

de Horia C. Bucovineanu, Toulouse, France

LEGISLAȚIA vânătoarei, în toate datele este preocupată de 3 mari chestiuni:

1. A conserva vânatul util, distrugând pe cel stricător;
2. A proteja dreptul de proprietate; și
3. A proteja recolta.

Evident, sunt State cu legi îmbătrânite, incomplete sau chiar confuze, totuș așa cum sunt, trăesc în ciuda prefacerilor și a modifițiilor ce altor legi li sau făcut de nenumărate rânduri.

Legi din 1752 sau chiar 1656 trăesc și în 1927! Iată dar, un record de conservativism!!

Să fie sub imperiul vânătorilor bătrâni? Dealtfel s'a dat dovadă de bătrâni vânători, tendința de «*Status quo*».

În Anglia, legislația actuală numită *Will IV c. 32*. datează din 1876, căreia i s'a produs oarecari modifiții în 1880 și 1882.

Actuala lege *Will*, fixează epoca de vânătoare pentru fiecare categorie de vânat, totuș dispozițiuni legale aduc modifiții.

Legea din 29 Iunie 1865, autoriză vânătoarea fazanului (în Irlanda) dela 1 Octombrie până la 31 Martie.

Tot această lege interzice vânzarea vânatului, după expirarea sezonului de vânătoare.

Nimeni nu poate vâna neavând asupra sa permisul de vânătoare.

Costul permisului variază; armele sunt impuse la taxa de 10 șilingi, taxă cu caracter de impozit, în baza căreia se obține permisul de portarmă.

Permisul de a purta armă nu crează nici un privilegiu, numai permisul de vânătoare dă dreptul de a vâna.

Cel prins vânănd fără permis este considerat braconier. Cine are armă de vânătoare, dar nu are permis de vânătoare, este un simplu braconier. Legea din 7 August 1862.

Cetățenii au obligația de a împiedeca braconajul! Jandarmii au puterea de a perchiziționa și obligația de a neutraliza actele de braconaj.

Proprietarul chiriaș al unui teren de fermaj (fermier, agricultor, etc.) poate vâna pe terenul arendat lui, numai în baza permisului de vânătoare și al armei.

În cazul când proprietarul ce a arendat, închiriat proprietatea sa, și-a rezervat dreptul de vânat, legea

autoriză pe chiriași a vâna: prepelițe, iepuri și sitari.

Comercializarea vânatului este admisă în baza licenței, liberată de judele de pace și al cărei cost se ridică la 10 lire sterline.

Duminea este interzisă vânătoarea pentru toți și în toată Anglia!!

În materie de delict, sunt cele mai grave:

1. «*Trespasse*», violațiunea terenului și vânătoarea fără permis;
2. «*Trespasse*», cu recidivă; și
3. Insulta gravă și amenințarea.

Amenda variază dela 1—50 lire sterline. Violațiunea proprietății atrage după sine privațiunea de a vâna pe timp determinat. Închisoarea variază dela 6 luni la 16 ani.

Recidiva și distrugerea vânatului util cu otravă sunt foarte aspru pedepsite.

Oricine va fi găsit vânănd noaptea cu ajutorul farurilor, etc. se condamnă dela 3 luni la 4 ani închisoare, sau chiar muncă grea.

Dacă infractorul rezistă cu arma, i se dă 16 ani închisoare!

În cazul când sunt mai mult de doi, din cari unul înarmat, chestiunea se complică, pedeapsa se dublează!

Mai rău de braconieri ce obțin condamnări la «*petty sessions*» sau la «*quarter sessions*», formate din jurați proprietari de terenuri de vânat.

Mai toate condamnările se dau cu..... maximum de pedeapsă!!

Condamnările ating maximul sau chiar exilarea în coloniile engleze.

Dreptul de vânat este atașat și lipit proprietății, legea prevede ca pentru suprafețele de 115 ha. formate dintr'un singur trup să fie îngădite împiedecând intrarea sau eșirea vânatului.

Poliția vânatului a fost regulamentată la 15 Decembrie 1852! În general este considerat «*furt*», deci «*braconier*» cel ce are asupra sa vânat în neputință a-l justifica!

Boemia are o frântură de lege din 1886, Spania în 1879 a dat o cincime de lege, Austria nu a făcut nici ea mare lucru, cu legea din 7 Martie 1849!

Am căutat în cuvinte puține să schițez ceva din țările ce se ocupă cu protecția acestui izvor de bogăție națională.

Se poate trage câteva concluzii aplicabile în parte și la noi; dealtfel legea englezească nu poate fi mai engleză decât este.

CÂND DIANA GLUMEȘTE

de C. A. V. Popescu

SUB ACEST TITLU am mai povestit în «Revistă» — acum câți va ani — două cazuri, unul când un domn șef de gară a împușcat în loc de lup un câine ciobănesc și al doilea care mi s'a întâmplat chiar mie, împușcând în loc de vidră, când eram la pază, o pisică domestică, care rătăcise printre desișul de salcie ce eră pe malul râului.

Al treilea caz, pe care îl istorisesc acuma, s'a întâmplat cu ocazia concursului de prepelicari din Timișoara. Numele pătitului nu-l cunosc, știu atâta, că eră un vânător tânăr și ambițios, căruia duduia Diana i-a jucat festa.

Concursul eră în toi. Unul dintre participanți urmă să arate ce-i știe câinele, vânând cu el pe câmpia binecuvântată a Banatului. La o depărtare oarecare, venea arbitru d-l Ötvös Balázs, însoțit de asistență. Apropiindu-se vânătorul nostru de un loc cu niște cartofi, se oprește și trage două focuri în ceva, ce vedeă printre buruieni, apoi întorcându-se către arbitru, comunică lăconic, dar și triumfător: Vulpe!

D-l Ötvös, vrând să deie ocazia unui brac să aporțeze vulpea, roagă pe un altul dintre participanți să-și trimeată câinele după ea. Mi se pare, că eră tocmai bracul d-lui

Axerio. Bracul a și sărit imediat să execute comanda. Ajunge la vulpe, pe care, nefiind moartă, o sugrumă, o sgudue, dar nu o aduce. Se repetă energic comanda: apporțe!, dar bracul tot nu aduceă vulpea, lucru ce altădată făcē fără șovăire.

Amicul Ötvös mirat de ținuta câinelui se apropie cu tot alaiul de locul tragediei, dornic să examineze circumstanțele care îl împiedecă pe elevul lui Oberländer în executarea poruncii. Dar aici ce să vezi? Vulpea eră legată cu un lanț puternic de un țărūș bătut în pământ!

Ei drăcia dracului!?

Consternația durează numai câteva clipe, ca să se transforme pe urmă în răsete homerice.

— Ai împușcat vulpea legată, cucoane? Aoleo!!!

Se constituie un tribunal «ad hoc». Se judecă cazul și pe loc se execută pedeapsa conform obiceiurilor vechi vânătorești, aplicând fiecare asistent câte o lovitură — prietenească bineînțeleș — pe «verso»-ul delicventului...

Vulpea eră a unei țărance, care a legat-o acolo cu D-zeu mai știe ce scop? Poate aveă nevoie de ea pentru «farmece», să-i facă cuiva «de dragoste»?

Știm toți cât de rea este lumea, să nu ne mire deci nici de astădată svonul care circulă în legătură cu această pățanie și anume, că în vulpea ucisă — nu se gășise nici un alic — ea ar fi murit numai fiind sugrumată de brac; iar nici-decum de alicele colegului nostru.

Din trofeele de astă toamnă ale D-lui Dr. Gh. Nedici.

O VÂNĂTOARE DE ELEFANȚI LA TRIBUL MAMBETTU (ECUATORIA)

după Casati, de Căpitan Virgil Ionescu
din Marina de Războiu

REGELE YANGARA, îmbrăcat în costumul național, cu un artistic trombach (pumnal) în mâna dreaptă, adună supușii, pentru a organiza o vânătoare de elefanți, vânat nobil, rezervat în mare parte capetelor încoronate.

Apare în fața mulțimii pe care o electrizează cu vocea sa sonoră și autoritară.

Admirația pe care o produce prezența sa, se vede imediat prin delirul pe care îl provoacă în mulțime.

Mijloacele pe cari le întrebuințează, diferă după anotimp.

În timp de secetă mare când ierburile se pot aprinde ușor, elefanții se vânează în turme întregi.

Vânătoarea în sine cuprinde trei faze: a) goana, b) incendiul, c) masacrul.

Regele distribuie rolurile.

Prima echipă, banda de gonaci, se eșalonează pe un front foarte întins și începe vacarmul; urlete grozave și bătăi de tambure care înfricoșează și pune pe goană colosul cu trompă, pe care-l mână către un loc determinat de rege mai dinainte, loc de obicei înconjurat de ierburi mari.

A doua echipă dă imediat foc la tot perimetrul locului: elefanții înnebuniți de sgomot, fum și flacări, încep o cursă dezordonată, cei mai mulți neîntârziind a cădea sufocați, pradă fumului și flacărilor. Cei cari reușesc să scape printr'un singur loc lăsat liber în aparență, cad sub loviturile celei de a treia echipă, așezată la foarte mică distanță.

Regele dă semnalul. Tamburele bat, alarma este dată; unul doi, mulți elefanți au fost zăriți.

Intr'o clipită vânătorii sunt în picioare, armați cu lance și scut, fiecare căutând să-și ocupe un loc mai prielnic pentru atac. Aceluia dintre ei cărora animalul le prezintă flancul, lovește cu putere. Dacă lovitura este bine dată, animalul se clatină, apoi cade. Intreaga echipă tabără pe el, răpunându-l. Dacă rana nu este mortală, animalul

devine furios, se aruncă asupra inamicului și atunci se angajează o luptă disperată, luptă plătită scump cu vieța multor negri.

Regele urmărește fazele vânătoarei. Lângă el are întotdeauna o gardă de pitici din tribul Acca.

Acești pigmei sunt de o abilitate supranaturală în mânărea arcului; justetea ochiului lor, siguranța mâinei, elasticitatea mișcărilor și ardoarea sufletului lor, fac din ei arcași incomparabili, cari nu se tem de a ataca elefantul. După ce îi sdrobesc ochii prin lovituri de săgeată, se aruncă disperați asupra colosului pe care-l doboară apoi cu lovituri de lance.

Vânătoarea terminată, începe împărțirea pradei. La această împărțire sunt reguli care sunt aplicate cu rigoarea adevăratelor legi.

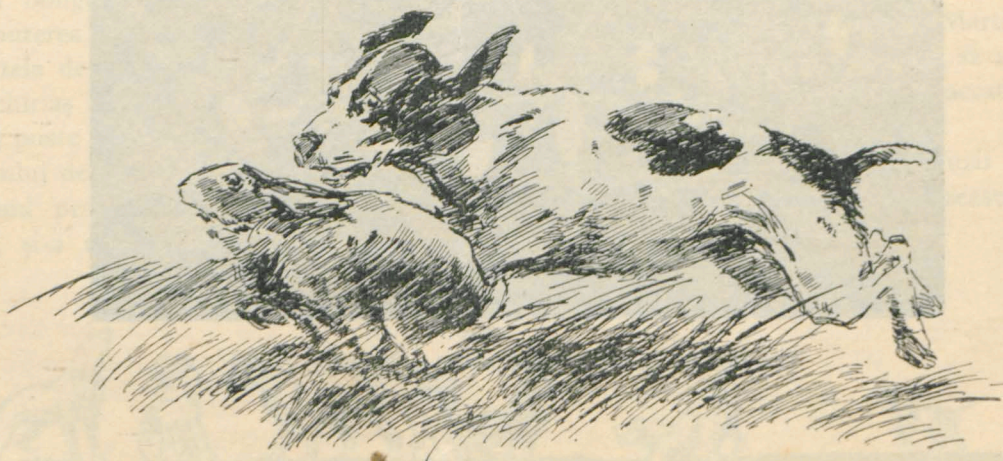
Regele are dreptul la un dinte, după alegere, la trombă și la picioare. În cazul că animalul are un singur dinte, el revine prințului.

Fildeșul constituie cea mai mare bogăție a unui rege, și nu există rege puternic care să nu-l aibe în cantități respectabile.

Regii pun atâta preț pe fildeș, încât cele mai multe războaie între triburi, nu au loc decât pentru răpirea lui — și din această cauză, mulți regi îl ascund în locuri sigure și cunoscute numai de ei. Vânătoarea terminată, fiecare se întoarce cu partea sa acasă, în cântece și jocuri. Aerul vibrează de strigăte sălbatece și urlete feroce. Regele în ținută de războiu se aruncă cu supușii săi către câmpie, către pădure; femeile și copiii îi acompaniază, aplaudând. Ai crede la prima vedere, că ostilitățile au început cu vreun vecin oarecare; totul se reduce la atacul unei reședințe a unui șef vasal, care vânând în aceeași zi un elefant, a refuzat să trimită regelui dinții și picioarele.

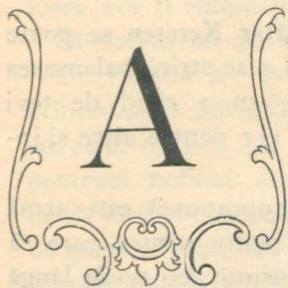
Pedeapsa este teribilă: reședința șefului împreună cu întreg satul a fost aprins, locuitorii fură nevoiți să-l părăsească și să fugă să ceară ajutorul unui alt șef.

Yangara se întoarce cu mâinile goale, dar în ochi i se poate ceti mulțumirea pe care o are văzând în urma lui cenușa fumegândă a locului care până atunci adăpostise o mulțime de suflete.

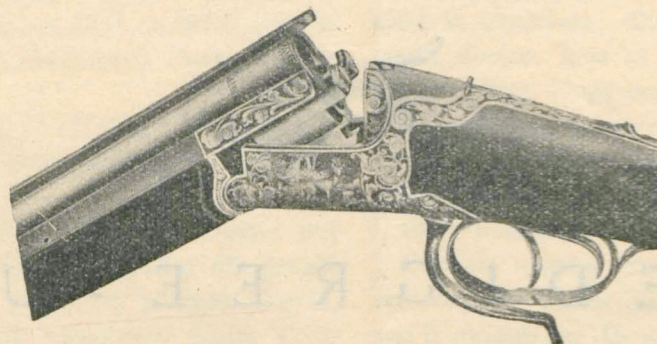
ARMELE CU ȚEVI SUPRAPUSE

de Maior Schneider nyder Roland
Inspector de Vânătoare

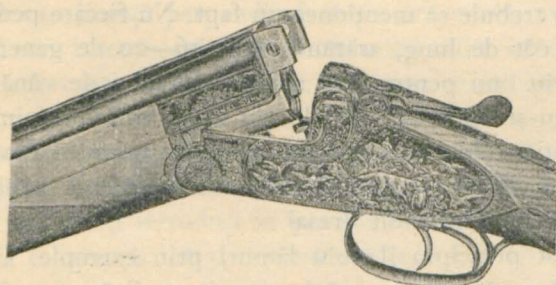
ARMA sistem «bock» cu țevice ei suprapuse, nu este de loc o invențiune nouă. Asemenea arme se fabricau și pe timpul capsierelor, ba chiar și pe timpul armelor cu cremene.

Arma sistem «bock» oferă negreșit unele avantaje în ce privește tehnica tirului, însă închizătorul ei va rămâne întotdeauna o chestiune delicată. Țeava cea de sus, fiind plasată departe de șarnirul basculei, cauzează în momentul tragerii deplasări și împovărări mai mari, decât sunt acelea la o armă cu țevice aranjate în mod obișnuit. Inchișătorul englezesc, așa numitul inchișător «T» este bun și pentru acest sistem, însă, deși se vede și azi la arme englezești, el astăzi este socotit între inchișătoarele învechite¹⁾. Obișnuitul inchișător cu dublu zăvor, nu corespunde decât pentru încărcături slabe și folosință moderată. Sistemul «bock» pretinde tocmai pe lângă zăvorul dublu și o a treia zăvorire așezată cât de sus posibil, în dosul blocului basculei. Inchișătorul «Greener» unilateral²⁾ este la fel prea slab și nu corespunde decât pentru încărcături slabe.

Inchișător cu dublu zăvor.

mai ales pentru arme cu alice, având și avantajul percusiunii centrale¹⁾, asigurând astfel aprinderea sigură a capselor. La sistemul Auson et Deeley, percutorul este confecționat dintr'o bucată cu cocoșul și trece printr'o gaură a fundului basculei, care gaură să lărgiște în spre oțele. În cazul dacă o capsă se perforază prin percutor, sau se rupe din alte cauze, atunci gazele capsei, cât și a pulberii intră prin această gaură în interiorul basculei, murdărind și ruginind oțelele; ba chiar pot cauza și crăparea patului, rănind uneori și purtătorul armei. Aceasta se poate întâmpla mai ușor, folosind cartușe cu glonț, având încărcătură tare de pulbere fără fum. Din această cauză la carabine duble²⁾, cât și la semicarabine³⁾ se utilizează sistemul percutorului separat, cum se poate vedea la armele Purdey, Holland et Holland, Lang et Sons, etc. și anume cu percusiune absolut centrală. La acest sistem nu se poate întâmpla, ca eventuale gaze să intre în interiorul basculei. Platinele laterale sunt și vor rămâne în totdeauna caracteristicul unei arme selecte și ele garantează cea mai perfectă percusiune. Tocmai din această cauză nu ar trebui să lipsească ele de pe nici o carabină dublă sau semicarabină și numai prevăzută cu ele se

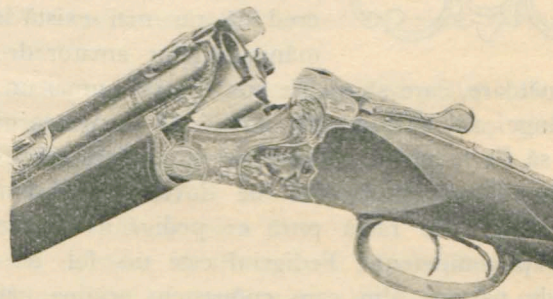
Inchișător Kersten.

Pentru încărcături tari este cel mai bun zăvorul «Kersten» numit așa după numele inventatorului său, (armurierul Kersten din Strassburg) având două zăvoare, cari trec prin cele două urechi laterale, formate din prelungirile țevi în ambele părți. Acest inchișător suportă ușor presiuni de 4000 atmosfere și că atare este foarte durabil. Însă fabricația lui nu este deloc ușoară și pretinde o urcare însemnată a prețului armei.

Oțelele Auson et Deeley, care se folosesc în general la armele cu țevice suprapuse, sunt corespunzătoare,

¹⁾ Inchișătorul «T» are cheia dedesubtul basculei, înaintea gardei, cu mișcare laterală. N. R.

²⁾ La sistemul «bock» prelungirea șinei nu se poate face perpendicular pe axul basculei, ci zăvorul Greener se trece printr'o ureche laterală formată din pârtele țevi. Deci este o zăvorire asimetrică. N. R.

Inchișător Greener.

poate considera o armă drept perfectă, din punct de vedere constructiv. Platinele laterale sistem H. et H. sunt unele din cele mai perfecte, dar și destul de scumpe.

În ce privește legătura țeviilor, este de preferat

¹⁾ Va să zică, percutorul izbește perpendicular în capsă, ce la alt sistem se face sub un unghiu oarecare. N. R.

²⁾ Arme cu 2 țevi ghintuite, numite la noi «express», ce este o greșală. Express se numea pe vremea armelor cu pulb, neagră și glonț de plumb orice țeavă ghintuită, deci putea să fie express cu 1 sau 2 țevi. A mai vorbi azi de «express», este un anachronism. Arma cu 2 țevi ghintuite se numește carabină dublă (Carabine à deux coups, double-barrel rifle). Însă se poate adăoga denumirea de express la cartușele vechilor expresuri, azi modernizate prin încărcătura de pulb, fără fum (cordite) cum spre ex. Express 450, 500, 570, 600, etc. N. R.

³⁾ Armă cu 1 țeavă ghintuită și 1 pentru alice. (Fusil-carabine, rifle and shot gun, Büchsfinte). N. R.

legătura mecanică (sistem Preuss) combinată cu lipitură de cositor, deoarece dacă țevile se lipesc cu alamă sau aramă, acest procedeu pretinde o încălzire a lor până la 1200° C; iar dacă temperatura cumva trece peste acest grad se pot ruina țevile, fiind arse și chiar dacă ele sunt prevăzute cu stampila oficiului de încercare, totuși se poate întâmpla să plesnească, folosind încărcătura normală. Iar plusul de cost cauzat prin aplicarea legăturii așa zise moi, de cositor, este foarte mic.

Fabricarea armei din oțeluri speciale, cum ar fi Böhler-Antinit și Poldi-Antikorro, pretinde o urcare considerabilă a prețului ei, dar de așa ceva nu este nici o nevoie, deoarece chiar și anticorrosivitatea acestor țevi este numai relativă, dar nu absolută. Oțeluri ca Böhler, Böhler-Special, etc. corespund la perfecție scopului în ce privește siguranța armei și nici nu o scumpesc.

Ejectorul este pentru mulți vânători necesitate, deși

este dispensabil. El ridică greutatea armei cu 150—200 gr., dar și mai mult prețul ei. Pentru o armă destinată să fie mult întrebuințată, eu nu l-ași recomanda nici când.

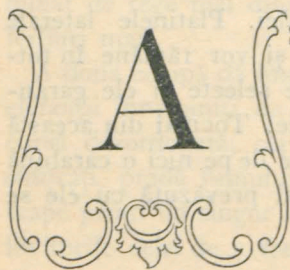
Arma sistem «bock» cu inchizător Kersten se poate face ușor cu țevi de schimb, fără a se strica balansarea ei. Spre exemplu se poate face cu 1 rând de țevi ghintuite, alt rând cu 1 ghintuită și 1 pentru alice și în fine cu 2 țevi pentru alice.

Arma sistem «bock» (cu țevi suprapuse) este armă de amator. Eu nu văd nici un motiv pentru care să declar drept învechit sistemul obișnuit, cu țevile lângă olaltă, nici necesitatea de a trece la sistemul «bock». Chiar și exteriorul ei, nu s'ar putea zice că e mai plăcut, decât numai la semicarabină, pe care mulți vânători o preferă drillingului, fiind mai ușoară, însă în acest caz trebuie să renunțe la utilitatea multiplă a armei cu 3 țevi.

P E D I G R E E - U L

de Chinofil

ASTĂZI, când «Reuniunea Prăsititorilor de câini din România» are un trecut de 5 ani, când România a văzut deja mai multe expozițiuni canine, concursuri de prepelicari și câini de vizuină, cred că nu mai există în România vânător amator de câini

de vânatoare, care să nu fie convins că, numai un câine pur sânge are valoare, că numai un asemenea câine e demn să fie tovarășul vânătorului cu cultura secolului al XX-lea. Documentul care ne dovedește că animalul e pur sânge, de rasă pură e: pedigriul autorizat de autorități competente. Pedigriul este un fel de certificat de naștere, din care cunoaștem origina câinelui, dar nu numai părinții ci și strămoșii câinelui, cel puțin 5—6 generații. Cu ajutorul pedigriului cunoaștem a lumină calitățile câinelui nostru, dacă cunoaștem regulile legii ereditare și mai ales, dacă cunoaștem calitățile strămoșilor și îndeosebi a acelor strămoși, cari având «energie dominantă» dau în moștenire calitățile lor suprimând, calitățile celorlalți strămoși.

Ar fi de cuviință, ca sub acest titlu să ne ocupăm mai detaliat cu legea ereditară, cu calitățile dominante, cu potenția dominantă a strămoșilor, însă aceasta pretinde un lung studiu și ne-ar trebui volume întregi, pentru a lămurii chestiunea. (Observațiuni de mare valoare referitoare la această chestiune, au apărut în No. 10 a. c., de d-l locot.-colonel St. Ilie Iotta).

Nu e scopul meu să mă ocup în cadrul acestui articol cu pedigriul în sensul sus amintit. Scopul meu este de

a atrage atențiunea amatorilor de câini de vânatoare în spre o chestiune foarte importantă, despre care însă se scrie și se vorbește foarte puțin, chiar și în cercurile prăsititorilor. Ași dori să remarc cu această ocazie niște abuzuri constatate tocmai într-o țară în care kynologia, prăsierea câinilor de pur sânge este încă la început.

Aici trebuie să menționez un fapt. Nu fiecare pedigriu, fie el cât de lung, arătând chiar 16—20 de generații e pedigriu bun pentru acel amator de câini de vânatoare, care nu-și consideră câinele său drept «simplu animal de expoziție» («Ausstellungstier», cum zice neamțul) ci vrea să aibă un câine, pe care-l poate întrebuința la vânatoare fără necaz, fără mult dresaj.

Acest principiu îl voi lămurii prin exemple. Cineva posedă o cățea frumoasă în exterior, adică un exemplar de expoziție, un aspirant la premii de expoziție. Vai, pentru că nu cumva să i se întâmple ceva, nu o ia la vânatoare, ci o ține acasă ca pe un câine de lux! Dusă la expoziție, câștigă premii, devine renumită, invidiată de alți amatori de câini, cari ar dori să aibă și ei câini premiați la expoziție. Un altul are un câine asemenea frumos, asemenea premiat. Lucru natural, cățeaua va fi împerechiată cu frumosul și premiatul câine. Să socotim eventualitatea că acești doi câini sunt descendenții a unor asemenea câini frumoși, premiați la expoziție; așadar cățea proveniți din această «prăsiere» vor fi descendenți din două generații a căror calitate vânătorească e necunoscută, ba poate că n'au miros bun, ba chiar le lipsesc de tot calitățile vânătorești.

E știut, că dacă nu le desvoltăm, calitățile vânătorești se pierd din generație în generație; iar dacă vânam cu

toți descendenții, atunci calitățile vânătorești cresc din generație în generație; mai ales dacă acei descendenți, cari nu dau dovadă că vor deveni buni câini de vânatoare, vor fi eliminați din prăsilă.

Să vedem un alt exemplu.

Un vânător are un câine, fie chiar corcitură. (Înțeleg o încrucișare din două rase pur sânge, dar nu corcitură cu câini de lux, etc.). Acest câine nu posedă pedigriu, pentru că nefiind descendentul unor părinți de aceeaș rasă, nu i se eliberează pedigriu. Dar acest câine e prăsit de stăpânul său, din părinți, din strămoși, cari erau toți întrebuițați la vânatoare și fiind toți buni, acest vânător și-a creat o familie de câini de muncă. Un alt vânător are un asemenea câine bun, un fel de «mixtum compositum» fără pedigriu, însă un câine foarte bun la vânatoare. Părinții, strămoșii acestor doi câini au fost toți câini buni la vânatoare. Acești doi câini vor fi împerechiți și descendenții lor, cu toate că sunt în exterior eterogeni, adică unul cu înfățișarea de pointer, un altul cu înfățișarea de prepelicar german sau grifon, etc., vor fi foarte buni la vânatoare.

Ce e concluziunea acestor două exemple? Să nu prăsim câini pur sânge cu pedigriu, ci să încrucișăm, să prăsim corcitură?

Nu! Să prăsim numai câini cu pedigriu, câini pur sânge, de rasă omogenă. Însă, să eliminăm din prăsilă toți câinii, cari cu toate că posed un pedigriu ilustru, n'au dat dovadă că au calitățile vânătorești dorite. Pedigriul e indispensabil, dacă e un *adevărat pedigriu*, dacă în acest pedigriu sunt notate nu numai numele strămoșilor, dar și calitățile lor.

Există o carte de registru germană, numită «Deutsches Gebrauchshunde Stammbuch». În acest registru găsim nu numai numele câinilor, ci înaintea numelui găsim niște semne (o liniuță perpendiculară sau orizontală, un cârlig, etc.) care însemnează că acest câine are miros extraordinar fin; sugrumă vulpea; bocește la vânatul mare găsit mort, etc.

Dacă avem un pedigriu din care se vede că toți strămoșii au fost întrebuițați la vânatoare, printre cari sunt cât mai mulți introduși în susnumita matricolă, atât mai mare e garanția, că și descendenții vor fi buni.

Un prăsit expert nu împerechează doi câini, oricât de buni ar fi ei ca indivizi, dacă nu cunoaște pedigriul lor. Un prăsit expert *împerechează pedigriuri*, adică cunoscând pedigriul câinelui său, face socoteală că ce fel de pedigriu se potrivește cu pedigriul câinelui său și caută un câine care are aproximativ pedigriul dorit.

Însă, să nu ne mulțumim cu pedigriul, cu împerechiera pedigriurilor. Câinele nu e mașină, din care să reiasă instrumente cari vor fi la fel. Să nu uităm, că există legea ereditară, atavismul etc. E drept ca prăsitul să nu dăruiească gratis căței prăsiți de el, căci prăsirea și creșterea câinilor costă multe parale, dar să nu facă nici «geșefturi». Dacă vede că un cățel n'a reușit așa cum ar fi dorit-o el însuș, să nu-l vândă, ci să-l elimineze din prăsilă, ucigându-l.

Imi aduc aminte din tinerețea mea, cum prășiau pe atunci vânătorii. De ex., un boier avea doi prepelicari bătrâni și din acești doi câini buni (cari aveau și pedigriu) crescuse trei căței, până la etatea de 11 luni. Incepuse vânatoarea la potârniche și mă invită, să facem selecționare între căței. Prima zi luasem un cățel la vânatoare. (Dresajul de acasă îl aveau toți trei). După două ore de probă împușcă cățelul zicând: «Câine prost, n'are calitățile părinților». A doua zi luasem pe un al doilea cățel la vânatoare. «Bun, bun, dar nu e acel câine pe care-l doresc. Însă să așteptăm, până vom examina și pe al treilea». După masă luăm cu noi pe al treilea cățel. «Asta e câinele, pe care-l doresc. Asta e demn să prăsesc cu el». Și ajungând acasă, ucide pe al doilea cățel.

Metodă cam scumpă, dar foarte bună!

Cum prăsim astăzi?

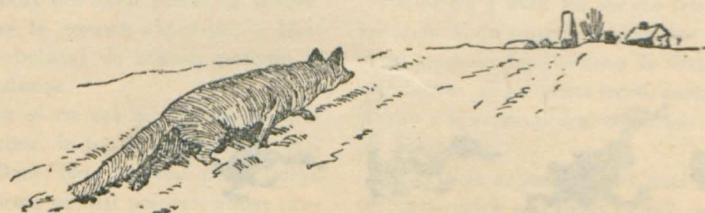
Căteua noastră fată 9—12 căței. Ii creștem pe toți, cu mare zor, cu medicamente și acești căței slabi, debili, vor fi vânduți sau dăruți. Acel vânător, care i-a cumpărat, e mândru că are un «câine cu pedigree», îl crește cu mare grijă, ducându-l dela un veterinar la altul, până ce hrănit mai mult cu medicamente decât cu alimente, ajunge la vârsta la care îl duce la vânatoare: «Bun, bun, nici vorbă, dar nu e acel câine, pe care-l caut eu! Dar ce să fac? Mă costă până acum multe parale. Să-l ucid, să experimentez cumpărând și crescând cu mare cheltueală un altul?!»

Câinii cu pedigriu sunt căutați și plătiți bine. Vânătorul nostru se face și el prăsit și prășește și vinde căței descendenți din părinți nedoriți.

Și ne minunăm că există câini cu pedigree, cari de fapt nu sunt decât niște javre!

Ar fi de dorit ca «Reuniunea Prăsitivilor de câini» să înființeze un «Gebrauchshunde Stammbuch», să nu înregistreze, să nu pedigreeze decât câini premiați la concursuri, sau câini cari au dat dovadă că sunt buni câini de vânatoare, autorizați de vânători cu credință.

Descendenții acestor câini, vor fi 90% câini buni la vânatoare!

CÂTEVA CONSTATĂRI

ASUPRA EXPOZIȚIEI DE CÂINI, DELA 22 și 23 OCTOMVRIE

La această primă expoziție, s'au prezentat în majoritate câini de lux și de apartament. Asupra acestor categorii, neinteresând pe vânători, nu am de făcut nici o observație.

Pentru câinii de vânătoare:

S'au prezentat foarte frumoși cockeri de cea mai pură rasă. Nu știu dacă sunt întrebuințați la vânătoare.

Terierii au fost bine reprezentați prin focșii d-lui Căpitan Călugăru și ai d-lui Capdebo. Am remarcat că sunt mai agresivi și mai activi cei cu păr țepos, cea ce s'a probat și la lucru la vulpi, în vizuină (vizuina de scânduri).

Cei 3 Airedali ce au fost, mi s'au părut că au talia prea mare ca să poată servi la vizuină. ¹⁾

Câini de arret foarte puțini: au fost numai 14 din totalul de circa 80. Nu știu care să fie adevăratele cauze, cunoscând în București și aiurea mulți câini foarte buni.

Poate că sezonul de vânătoare în plinul lui a reținut pe vânători să-și expună câinii, poate chiar o oarecare neîncredere. Pentru acest bun început, cred însă că trebuiau făcute orice sacrificii, chiar acel al convingerilor.

Câinii de arret au fost clasați în trei categorii: braci, pointeri și setteri.

În categoria bracilor au fost puși numai braci Germani (noui).

Cei 2 câini ce au luat premiul I și al II-lea au pedigreeri și sunt în frumoasă formă. Ca intelect unul mi s'a părut prea mărginit, având și un tic nervos, sau un început de boală ce-l făcea să clempane continuu maxilarul inferior.

Aceasta n'a fost observată de cei în drept, căci cred că ar fi fost exclus.

Cellalt (o cățea de 6 ani) în exhibițiunile de apport ce s'a încercat cu ea, s'a dovedit recalitrantă.

În categoria pointerilor au fost clasați toți bracii mai mult sau mai puțin pointerizați, ceace eu o cred: mare greșală.

S'a crezut că se remediază greșala neacordându-se premiul I, la nici unul.

Don (No. 2) care a obținut premiul al 3-lea eră vizibil mai mult braci.

Cea care a obținut premiul al II-lea se apropiă de tipul «pointer» destul de bine; eră însă într'o formă de lucru ce i-a fost în desavantaj. Poate din cauza grăsimii aveă mici falduri la gât iar scobiturile pieptului astupate de carne.

Câinele Sabar, de bună proveniență, n'a fost luat în considerație pentru unele exagerări de formă.

Socotind însă că aceste defecte: coada cu extremitate în sfredel, botul scurt și puțin cărn, urechea prea lipită, ar fi deformațiuni atavice (dela bulldogg), trebuia premiat înaintea lui Don.

De asemenea Dora (No. 68) care deși aveă oarecari lipsuri (coada cam lungă, toracele fără lărgime) eră mai pointeră ca Don.

În aprecierea câinilor cred că s'a pierdut din vedere că premiații vor aveă pretenții de reproducători și că deci trebuie să se aibă în vedere pe lângă formă, caracterul și aptitudinile rassei respective, pe dealtă parte să nu fie vizibil mețiși, căci din ei vor eși produși extrem de variabili.

În categoria setterilor au fost puși: o cățea setter-laverack și 3 gordonii. Premiul I a fost dat lui Don (No. 8), câine care se apro-

pie de cel tipic. Botul prea lung și subțire precum și capul cucuiat sunt totuși mici defecte. Premiul III s'a dat căței Mira, deși de talie prea mică totuși apropiindu-se mult de forma laverack.

După cum s'a pronunțat un membru al juriului, Gordonii au fost apreciați din punctul de vedere al culorilor «noir et feu» pe englezește «Black and Tan».

Se știe însă că «Noir et feu» este o varietate dealtfel cea mai răspândită a gordonului, selecționat după culori mai ales de Francezi. În această selecționare nu s'a fixat însă nici de cei ce au făcut-o, vre-o măsură fixă de intensitate și cantitate al culorii «Tan». Ea variază dela individ la individ.

Se mai știe că Gordonul poate fi de culori diferite, negru, roșu și chiar cu picioarele și gâtul alb.

Fiindcă nu s'a ținut seama de aceste cunoștințe, aprecierile făcute au dat naștere în fapt la contraziceri.

Deși s'a făcut în general o singură clasă de setteri englezi, aprecierile s'au făcut după varietatea Black and Tan.

Frunza (No. 4) și Stol (No. 5) gordonii de cea mai sigură proveniență au fost apreciați: una că tanul e prea deschis și celalt că tanul e prea puțin în cantitate, criteriu care la această expoziție se aplică pentru prima oară. Black and Tan importă mai puțin decât caracterele de Gordonii (cari se aplică mai ales temperamentului și intelectului). Caracterele fizice sunt la gordonii ca la toți setterii englezi și numai talia mai mare îi deosebește.

Dacă s'ar fi luat ca tip un Irlandez poate s'ar fi cerut la toți să fie roșii, după criteriul de culoare.

Stol și Frunza examinați și măsuțați cu metrul, din proprie inițiativă, de D-I Căp. Eug. Călugăru, un competent kinolog, au fost găsiți superiori lui Don.

Chiar proprietarul lui Don, a cărui sinceritate îi face laudă, a recunoscut aceasta înainte de a se pronunța juriul.

Toate aceste constatări pe care le scriu, le fac numai în credința că voi contribui la clarificarea vederilor în materie de câini și cu dorința de a ne înțelege cu toții în privința scopului unei expoziții de câini.

Dacă s'ar adăugă un concurs de desaj sau un concurs de vânătoare ceace, recunosc, e ma greu, desigur că elementele se vor selecționă și din punctul de vedere al temperamentului și aptitudinilor, fără cari condițiuni e greșit a se destina producători.

Garanțiile de salubritate au fost slabe. Deși s'au constatat boli la câini, au fost lăsați să circule în terenul expoziției.

O cățea prezentată la consultație a fost lăsată în expoziție liberă și am văzut'o în boxă cu alt câine. S'ar părea un lucru neînsemnat, însă trebuie judecat serios. Câinii veniți din diferite părți pot transporta boli la înapoiere. Mijloace de contaminare sunt destule; așa blidele se schimbau dela masă la masă și desigur nu erau asepsitate.

Socotesc rezultatul material mediocru, însă pe cel moral strălucit, găsindu-se în sfârșit oameni de acțiune să mute și la noi piatra de moară din loc.

Dacă expoziția se făcea în alt timp, când câinii de vânătoare erau mai puțin ocupați și când ar fi fost într'o bună formă estetică, cred că nici această categorie nu s'ar fi prezentat slab.

Lt.-Colonel St. Ilie-Iotta.

Giurgiu, 27 Oct. 1927.

¹⁾ Airedaile torierul nu este câine de vizuină. Nota Red.

OBSERVAȚIUNI ASUPRA EXPOZIȚIEI DE CÂINI DIN BUCUREȘTI

(22 ȘI 23 OCTOMBRIE 1927)

«Societatea pentru îmbunătățirea rasei canine din România», născută din entuziasmul și dragostea câtorva persoane cu suflet ales și prin înalta bunăvoință și protecție a A. S. R. Principelui Nicolae al României, și-a ținut în zilele de 22—23 Octombrie a. c., prima expoziție canină în Capitala României Mari.

Au fost expuși în total circa 90 câini. A doua zi au mai fost expuși deasemenea *hors concours* încă 40—50.

Au lipsit cu desăvârșire câinii ciobănești, ceea ce a făcut încă odată dovada netăgăduitei indolențe ce ne caracterizează.

Vânătorii, deasemenă, n'au prezentat câinii lor, căci numărul de circa 20 cari au fost prezentați, nu însemnă nimic, nici chiar pentru vânătorii din Capitală, ne mai comptând pe cei din provincie.

S'au expus tot felul de rase: câini de vânătoare, câini de lux, foxterrieri, bazeți, dobermanii, lupi, mopși, bulldogi, etc. și un singur câine ciobănesc, de altfel de o frumusețe rară (al d-lui Jean Vetra).

Expoziția a avut succes, fiind vizitată de foarte multă lume, ceea ce dovedește că a interesat și plăcut.

Cum spusei, a fost prima expoziție de câini din Capitală de aceea se pot scuza și unele greșeli și nereguli, care ar fi putut fi evitate.

Având în vedere însă faptul că inimosul ei inițiator, d-l M. Ghebauer, a luptat mai mult singur, și mai adăogând la aceasta lipsa d-sale de experiență în asemenea chestiuni, s'au făcut unele greșeli cu decernarea premiilor, mai ales la câinii de vânătoare și aceasta nu atât din vina d-lui Ghebauer, cât din aceea a juriului examinator, care decernând premiile, a dovedit prea puțină cunoștință chinologică.

Întâi, s'a făcut greșală că s'a instituit un juriu — ceva ce nu trebuia — în loc să fi fost *arbitrii* pentru fiecare rasă în parte.

Al doilea, în juriu au fost admise persoane absolut incompetente: unul a fost d-l Dr. Rădulescu-Calafat, care, lucru cert, nu e nici vânător și nici amator și cunoscător de câini. D-sa ținea în mână un tratat chinologic francez și când se prezentau înaintea juriului proprietarii cu câinii, d-sa se uită nedumerit la pozele din tratat, să vadă dacă se aseamănă cu cei prezentați pentru examinare. Singurul cunoscător eră d-l Schina, căruia nu suntem în stare să-i mulțumim îndeajuns pentru bunăvoința sa extremă, de-a primi această sarcină cu răspundere.

De altfel suntem siguri că dacă nu s'au făcut greșeli mai mari, e numai meritul d-sale.

Între expozanții proprietari ai câinilor, am întâlnit însă persoane absolut competente. În viitor, pentru câinii de vânătoare francezi și englezi (pointeri, braci, setteri) ar trebui numit un arbitru, iar pentru cei germani etc. altul. Ambii buni cunoscători, distinși chinologi. Pentru aceasta însă trebuia ca d-l Ghebauer să fi studiat mai mult chestiunea și să fi cerut sfatul și altor persoane cunoscătoare, la instituirea listei juriului — ceea ce d-sa, din grabă, n'a făcut — fapt care a dat naștere la premieri greșite.

Voi argumenta aceasta cu probe evidente, spre complecta luminare a chestiunii.

Pedigreurile au fost literă de evanghelie pentru juriu, de aceea toate premiile s'au dat mai mult câinilor cu pedigree.

Așa la bracii d-lui Axerio, cari au luat premiul întâi și al doilea, câinii nu îndeplinesc toate condițiile: aveă capul prea plurbecos (botul în jos, ca grifonii, și ascuțit) și o boală nervoasă, care l'faceă să clempăie mereu falca inferioară — reminiscență de natură jigodioasă — pe care juriul n'a observat-o, cu toată specialitatea în materie veterinară a d-lui Dr. Rădulescu-Calafat, a cărui prezență în juriul examinator n'ar fi putut fi scuza decât din acest punct de vedere.

Dar chestiunea «sănătatea câinilor» la această expoziție, a lăsat mult de dorit, deoarece am văzut câini bolnavi de scabie, precum și cățele cu polipi, cari totuș au fost admise.

Greșala mare deasemenea s'a făcut și cu așa ziși bracii-pointeri cari au fost vârșiți în categoria pointerilor, în loc să fi format o clasă aparte — braci-pointer. De aceea «Don» No. 2 (braci-pointerizat), deși mai mult braci, și cu defecte enorme pentru pointer, a luat pre-

miul al III-lea la pointeri. Acest câine n'avea nimic de pointer, decât numai coada. În ceea ce privește capul, de braci francez, corpul lung și ridicat dinapoi, cu aplombe proaste, fără musculatură, fără găuri în piept, eră absolut ca și capul bracului francez «Dupuy».

În schimb «Sabar» pointer de bună proveniență, (din «Chesako» proprietatea d-lui Pr. Dr. E. Djuvara) pointer pur-sânge importat cu sacrificii mari bănești din Franța; cu pedigree No. 2238/918 al «Société Centrale pour l'amélioration de la race canine en France» — Rue des Mathurins 38, Paris) n'a fost premiat, din motivul că ar fi avut botul scurt (fapt inexact, deoarece măsurându-l, ese aceeași lungime dela vârful botului și până la casura frunții, ca și dela casura frunții până la osul din dreptul bulbului rahidian), adică capul corect al pointerului, și coada scurtă (o calitate mare la pointer) dar răsucită la vârf în sfredel. Aceasta nu constituie un defect.

Dovadă? Revista «Vie à la Campagne» din 1925, publică un articol elogios precum și fotografia cățelei-pointer: «*Nel-of-the-Cross*», pe care o califică de «magnifică» și câștigătoare a numeroase premii I și premii speciale. Acea cățea are același defect exact, ca și câinele Sabar, adică sfârcul coadei răsucit în sfredel. Totuș onorații arbitrii dela Paris, i-au decernat numeroase premii I și premii speciale.

Atunci?!...

Alt caz la setteri. Deși sunt 3 categorii 1) setter-gordon, 2) Irlandez și 3) Setter-Anglais (zis și Laverak, după rasa perfecționată în Anglia de Ed. Leverak), totuș au fost făcuți o ciorbă și vârșiți în acelaș cazan al setterilor Gordoni.

Pr. I s'a acordat setterului Gordon «Don» No. 8, deși eră plin de defecte.

Juriul însă a ținut la Gordoni să dea prem. I celui mai înalt și voinic — nesocotind calitățile de formă și frumusețe ale setterului Gordon — deoarece «Don» No. 8 eră plin de defecte mari și anume: botul, lung, subțire și adus în jos ca de ogar (ciocos), ochii prea distanțați, urechi de Coker, corpul prea lung și ridicat dinapoi pe aplombe slabe și încovoiate, labe de iepure, coada covrig cu 7—8 franjuri în ea, fără undulațiile de deasupra cozei și franjuri bogate și în secere, caracteristice Gordonului.

În schimb câinii Frunza No. 4 setter-Gordon cu pedigree din Londra (proprietarul însă nu l'a arătat juriului) și Stol No. 5, deși din câini importați (cu pedigree) și în perfectă formă de gordon, n'au luat nici un premiu.

— ??!!!.....

Un exemplu mișcător de dragoste pentru câinele său, este acela înfăptuit de d-l Ciornei, care a luat oboseala drumului Botoșani-București și înapoi, suportând și cheltuială, numai ca să-și expună admirabilul său braci german «Max», perfect de bine dresat și de frumusețe rară, care totuș n'a fost premiat. (?!).

Din discuție se naște lumină. De aceea, scriind rândurile de față, țin să accentuez că n'am făcut-o decât în interesul societății (S. I. R. C.) al cărei membru fondator sunt (din cei cari au alergat 3 ani la rând cu d-l M. Ghebauer) precum și al proprietarilor de câini, cari am muncit din entuziasm și dragoste vădită, la îmbunătățirea rasei câinilor.

Nu vreau să aduc nimănui nici o vină, dar țin ca pe viitor să se procedeze mai puțin grăbit, ținând socoteala de proverbul străbunilor noștri latini: *festina lente!*

Expoziția a avut un succes frumos, a fost lume foarte multă. Pe viitor, în Maiu probabil, se va ține a doua expoziție, la care ar fi bine să se așeze în fața boxelor la distanța de 2 metri un cordon, peste care lumea să nu poată trece, aceasta, spre a se vedea mai bine câinii și spre a se economisi și cheltuiala făcută cu biletele: «*Nu vă apropiați de boxe.*»

La actuala expoziție, cum acel cordon (stănoaga) nu există, lumea se îngrămădeă și călcau câinii; erau expuși să fie mușcați și nu-

vedeau bine. Măsura ar fi bună și din punctul de vedere sanitar, ca și cel estetic.

Marele merit al înfăptuirii expoziției revine totuși d-lui Ghebauer și membrilor fondatori ai S. I. R. C.

Experiențe cu foxterieri la vizuină (cu vulpi), improvizată din coltoane de scânduri, a dovedit că, foxterierii cu păr aspru sunt mai dărzi decât cei cu păr mic.

Dau mai jos tabloul decernării premiilor, așa cum a fost publicat de juriu:

DECERNAREA PREMIILOR

Marele premiu de onoare, donat de principele Nicolae. — *Igor*, rasa Barzoj, 2 ani, din Lord (d-na Bagdat) și Hugott (d-na Popovici), proprietatea d-nei Loulon Andreiaș, București.

Cupa d-lui dr. Costinescu, nu s'a atribuit, din cauza lipsei de câine pointer premiat cu premiul I.

Premiul Mario Ghebauer, lei 1000, s'a atribuit d-lui căpitan Călugăru, din Cluj, având crescătoria care a obținut cel mai mare număr de premii.

PREMIILE S. I. R. C.

Rasa Brack. — Pr. I. *Ghera von der Teufelsburg*, 6 ani, născut la Dresda, pedigreu înreg., premiat I, II și III la expoziția din Budapesta, proprietar d. Axerio Giovanni, București.

Pr. II, *Eick von Runenstein*, 3 ani, născut la Dresda, cu pedigreu, proprietar d. Giovanni Axerio, București.

Pr. III, *Stop*, proprietar d. N. Săulescu, București.

Pointer. — Pr. I nu s'a atribuit.

Pr. II, *Miss IV*, propr. d-lui Ilie Iliescu, București.

Pr. III, *Don*, 2 ani, din *Dori* (C. Cernescu) și *Diana* (Stambulescu), propr. d. Ion Maratheia, Buc.

Setter. — Pr. I, *Don*, 2 ani, propr. d. Ilie Părvulescu, București.

Pr. II, nu s'a atribuit.

Pr. III, *Mira*, 2 ani, propr. d. George Scrioșteanu, București.

Griffoni. — Pr. I nu s'a atribuit.

Pr. II nu s'a atribuit.

Pr. III, *Pickwick*, 1 an, propr. d-nei Izabela Radojewska, București.

Cockeri. — Pr. I, *Basta*, 1 an, propr. A. S. R. Principele Nicolae. Pr. II, *Frisson*, 1 an, propr. d-na Marie Bilcurescu.

Pr. III, *Pedro*, 9 luni, propr. M. S. Regina Elisabeta a Greciei. *Cockerii spaniol*. — Pr. I nu s'a atribuit.

Pr. II, *Hertha*, 4 ani, propr. d-na Olga Hubert, Giurgiu.

Pr. III, *Nick* 2 ani, propr. d-na Rosenberg, București.

Foxterier cu păr țepos, câini. — Pr. I, *Estella Gyn* (Betyar Bandi — Smoothaired Modell) propr. lt.-col. Bozak, Cluj.

Pr. II, *Togo*, propr. Tib. Ssaklany, Cluj.

Pr. III, *Eugeron Azor* (Betyar Bandi—Smoothaired Modell) propr. căpitan Călugăru, Cluj.

Foxterier cu păr țepos, cățele. — Pr. I, *Derby Estella Zozo* (Betyar Bandi—My dear Vest), propr. căpitan Călugăru, Cluj.

Foxterier cu păr neted, câini. — Pr. I, *Eugeron Amor*, propr. căpitan Călugăru, Cluj.

Foxterier cu păr neted, cățele. — Pr. I, *Champion Smoothaired Modell* (Shamp. Smoothaired Toby— Bety of Cicador), propr. căpitan Călugăru, Cluj.

CONCURS LA VIZUINE CU VULPI

Clasa junilor. — Pr. I, *Togo*, propr. Tib. Csaklany, Cluj.

Pr. II, *Eugeron Azor*, propr. căp. Călugăru, Cluj.

Clasa începători. — Pr. I, *Estella Gyn*, propr. lt.-col. Bozak, Cluj.

Pr. II, *Derby Estella Zozo*, propr. căp. Călugăru, Cluj.

Clasa senior. — Pr. I, *Max Forester* (Champion Fountain Forester— Beby) pedigreu înreg. născ. la Budapesta, propr. Elemer Capdebo, București; *Mocsi Lili*, propr. Xoc. Vânăț. Mociu.

Pr. II, *Betyar Bandi*, propr. lt.-col. Bozak, Cluj.

Pr. III, *Ch. Smoothaired Modell*, propr. căp. Călugăru, Cluj.

PREMIILE PE GRUPE.

Pr. I, grupul *Cocker*, prezentat de A. S. R. Principele Nicolae.

Pr. II, grupul *Basset*, prezentat de d-na Bedițeanu.

Pr. III, grupul *Pekenes*, prezentat de d-nii Veith.

GEORGE SCRIOȘTEANU

COMUNICARI ȘI PUBLICAȚIUNI

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Vânătoarei
No. 100.883/927

DECIZIUNE

Având în vedere legea pentru protecția și reglementarea vânătorului, precum și avizul Consiliului permanent al Vânătoarei,

DECIDEM:

Art. I. Se reglementează vânătoarea urșilor în toată Țara, și în tot timpul anului, în modul următor:

Vânătoarea este permisă numai cu autorizațiunea specială a Ministerului de Agricultură și Domenii, dată pe baza avizului Consiliului Permanent al Vânătoarei în urma unui raport motivat, dela caz la caz al Inspectoratului regional sau județean de vânătoare, ținându-se seamă de dispozițiunile legii de protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei și de drepturile proprietarilor sau arendașilor dreptului de vânătoare pe terenurile unde acei urși se găsec.

Autorizațiunea va fi personală sau pe numele unei Societăți de vânătoare legal constituită.

Art. II. Autorizațiunea dată în baza art. I, nu va putea fi cedată sub nici o formă, sub sancțiunea ridicării permiselor de vânătoare și anularea contractelor de vânătoare.

Art. III. Se prohibește cu desăvârșire împușcarea ursoaicelor cu pui, a puilor de urși până la doi ani, precum și împușcarea urșilor la bârlog.

Vânătoarea ursului la hoit, va fi permisă numai cu autorizațiunea specială, în care se va menționa că vânătoarea se face la hoit.

Art. IV. D-l Director General al Vânătoarei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei Decizii.

Dată, astăzi 27 Octombrie 1927, în Cabinetul nostru.

Ministru
Subsecretar de Stat
G. CIPĂIANU

~ ~ ~

PENTRU MUZEUL DE VÂNĂTOARE!

Sunt cunoscute sforțările grație cărora s'a ajuns la crearea Muzeului de Vânătoare instalat deocamdată în Parcul Carol I. din Capitală.

Direcțiunea vânătoarei, ca și inițiatorii și sprijinatorii acestui muzeu, adresează un călduros apel tuturor vânătorilor din țară, ca să ajute înfrumusețarea și completarea lui, trimițând orice piese de care n'au nevoie (păsări, piei de animale, coarne, etc.) și mai ales pieile câinilor de vânătoare care le-au murit.

PE ORICE PIESĂ DONATĂ, SE VA PUNE NUMELE DONATORULUI.

CHELTUELILE OCAZIONATE CU TRIMITEREA SE RESTITUE DE CĂTRE MINISTER, DUPĂ ARĂTĂRILE TRIMIȚĂTORULUI.

Coletele se vor expediă la atelierul Muzeului de Vânătoare, Str. 13 Septembrie No. 63, București.

~ ~ ~

BOGĂȚIA GERMANIEI ÎN VÂNAT

Redăm acest interesant clișeu, care ne-a fost transmis din partea Legațiunii Germane, având scopul să arătăm cetitorilor noștri ce să poate face cu bunăvoință și organizație severă, în ce privește pră-

sirea vânătorului util. Dacă luăm în considerare, că terenurile de vânătoare a Germaniei sunt mult mai improprie prăsiirii vânătorului decât ale noastre, cifrele de pe clișeu trebuie să ne uimească.

Bilder aus Politik und Wirtschaft Nr. 692.

Der Wildreichtum Deutschlands.

Die Jägererei hatte schon bei den alten Germanen eine große Bedeutung. Ihre Blütezeit begann in der kriegsstillen Zeit des 16. Jahrh. Mit kurzer Unterbrechung durch den 30jährigen Krieg steigerte sie sich bis zur Mitte des 18. Jahrh. zu einer Landplage. Heute hat der Jagdbetrieb seine früheren rohen Formen verloren und wird mehr als Sport betrieben. Der Wildbestand wird pfleglicher behandelt als früher. Sogar die Ergiebigkeit der Wildnutzung gegenwärtig größer ist als um die Mitte des 19. Jahrhunderts.

Textul clișeului este următorul:

Contingutul de vânat evaluat și notat în câte 1000 bucăți. Adică sunt 1.326.000 căprioare, 128.000 cerbi, 78.000 cerbi damă și 59.500 porci mistreți, deci 1.591.500, bucăți vânat mare de ambele sexe. Afară de aceasta 8.423.000 epuri, 8.018.000 potârnicși și 735.000 fazani (deci potârnicși și fazani 8.753.000 bucăți).

Din acest contingent să împușcă anual: epuri 67% = 5.615.000 buc., Căprioari 20% = 265.000 buc., Cerbi 25% = 32.000 buc., Cerbi damă 25% = 19.500 buc., porci mistreți 20% = 11.900 buc., potârnicși 55% = 4.409 buc., fazani 60% = 440.000 buc.

Iar textul de sub cifre sună:

Bogăția Germaniei în vânat.

Vânătoarea avă însemnătate mare dejă la vechii germani. Inflorescerea ei se începe cu epoca pașnică a secolului al XVI-lea. Aceasta, întreruptă scurt timp prin războiul de 30 ani, progresează până la mijlocul secolului al XVIII-lea, devenind vânatul dezastruos prin prea mare înmulțire. Astăzi, exercitarea vânătoarei s'a desbrăcat de formele ei medievale, fiind considerată mai mult un sport. Contingutul de vânat este mai ocrotit ca înainte, așa că foloasele trase din el sunt mai mari în prezent, precum erau la mijlocul secolului al XIX-lea.

C. A. V. P.

A V I Z

PENTRU MEMBRII „UNIUNII“

Numărul viitor, pe Ianuarie 1928, va fi expedit membrilor noștri din provincie CONTRA RAMBURS, așa cum s'a făcut și pentru anul 1927. Membrii „Uniunii“, au putut aprecia în trecut

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei
Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite câte 3 lei cuvântul

uşurinţa cu care s'au pus în curent cu plăşile, prin acest sistem de expediţie, şi ne vor fi recunoscători pentru acest efort al administraţiei noastre. Suma cu care va fi gravat rambursul fiecărui membru, va constă din restanţele sale eventuale de plată faţă de „Uniune“, plus cotizaţia pe 1928, care este, conform noii modificări a statutelor, de LEI 300, în care intră şi abonamentul revistei. D-nii membri, cari nu doresc să li se trimită Revista cu ramburs, sunt rugaţi a trimite abonamentul în decursul luni Decembrie 1927.

~ ~ ~

Redăm mai jos scrisoarea Cercului Vânătorilor din Plasa Teregova, Jud. Severin, adresată d-lui Dr. Gh. Nedici, spre a servi de imbold tuturor vânătorilor inimoşi, cari doresc a contribui la construcţia muzeului nostru de vânătoare, unic în genul lui:

Domnule Consilier!

Avem onoare a vă rugă, să binevoiţi a primi suma de 1000 Lei votată pe seama Muzeului Vânătoresc «Gheorghe Nedici» care sumă s'a trimis la adresa d-voastră cu mandat poştal.

Ne-am ţinut de dorinţă, că şi modesta noastră Societate să participe la cheltuelile operei d-voastră — mândră fără pereche.

Şi zicându-vă aşă bănăţaneşte «Să ce trăiască Dumnezeu» spre fala noastră, semnăm:

Societatea «Cercul Vânătorilor din Plasa Teregova».

Teregova, la 10 Octomvrie 1927.

Cu deosebit respect

IOAN BICĂ

*v. preşedinte al Societăţii
şi paz. public.*

~ ~ ~

Primăria Comunei Valişoară
Jud. Severin
No. 290/1927.

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa publică, că dreptul de vânat al Comunei Valişoară se va vinde la licitaţia publică în ziua de 28 Decembrie 1927, la ora 10 a. m. la Primăria Comunei, pe timp de şase ani.. Preţul de strigare este 1000 Lei.

Condiţiunile se pot vedea la oficiul notarial Cârpa.

Valişoara, la 12 Noemvrie 1927.

Notar cercual, *Indescifrabil*

~ ~ ~

Primăria Comunei Babşa
Jud. Timiş-Torontal
No. 1381/1927

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa publică că dreptul de vânat de pe teritoriul de 1600 jughere se va exarenda pe durata dela 1 Februarie 1928 până la 31 Ianuarie 1933, prin licitaţie publică în ziua de 16 Decembrie 1927 la ora 2 $\frac{1}{2}$ p. m..

Licitaţiunea va avea loc în localul Primăriei.

Condiţiunile de licitaţie se pot vedea în biuroul Primăriei.

Babşa, la 30 Octomvrie, 1927.

Judeţul Timiş-Torontal.

Primăria.

Primăria Com. Târnova
Jud. Soroca
No. 1830

PUBLICAŢIUNE

Noi Primarul Comunei Târnova Jud. Soroca. Având în vedere art. 8 şi 14 din legea vânatului, publicăm spre cunoştinţa generală că în ziua de 13 Decembrie 1927 orele 10 dimineaţa se va ţine licitaţia publică prin oferte închise în localul primăriei Târnova, pentru arendarea drepturilor de vânătoare de pe teritoriul Comunei Târnova, proprietatea locuitorilor în suprafaţă de 6781 h. din care: pe sor. Scăeni suprafaţa de 2781 h. şi pe sor. Târnova suprafaţa de 4000 h., termenul de arendă va fi de 3 (trei) ani cu începerea dela data aprobării actelor.

Concurenţii vor depune odată cu ofertele şi garanţiile care va fi egală cu 30% din preţul oferit.

Făcut astăzi 1927.

Primar, *Indescifrabil.*

Secietar, *Indescifrabil.*

~ ~ ~

Jud. Timiş-Torontal
Com. Bobda
No. 1266/927.

PUBLICAŢIUNE

Drepturile de vânătoare de pe terenurile com. Bobda cu o suprafaţă aproximativă de 2.700 jug. cad. se va exarenda pe timp de 6 (şase) ani cu începere dela 1 Ianuarie 1928 până la 31 Decembrie 1933.

Licitaţiunea orală se va ţine în ziua de 28 Decembrie a. c., în sala Primăriei, la orele 9.

Condiţiunile se pot vedea între orele oficioase la Primărie.

Primăria.

~ ~ ~

PUBLICAŢIUNE

Licitaţia arendării dreptului de vânat Comunei Ghinda din 18 Iulie 1927 fiind anulată de Prefectura judeţului Năsăud cu deciziunea No. 10.308/927.

Primăria Comunală Ghinda, Judeţul Năsăud în ziua de 27 Ianuarie 1928 ora 14—16 publică din nou licitarea arendării dreptului de vânat pe teritoriul în întindere aproximativ 3457 jug. cadest. cu oferte inchise pe timp de 10 ani, cu începerea dela data aprobării licitaţiei.

Licitarea se va face întru toate cu respectarea Art. 72—83 din legea contabilităţii publice.

Preţul de licitare este 15.000 adică cinsprezece mii Lei arendă anuală.

Amatorii sunt datori a depune garanţie de 10% din preţul de arendă anuală.

Condiţiunile de licitare se pot vedea zilnic la Primăria comunală Ghinda.

Primăria comunală Ghinda.

~ ~ ~

Jud. Arad.
Com. Pecica
No. 172/927

PUBLICAŢIUNE

Se aduce la cunoştinţa generală că dreptul de vânat pe teritoriul comunei Hodoş-Bodrog se va da în arendă pe 10 ani.

Licitaţiunea se va ţine la 29 Decemb. 1927 ora 10 a. m. la Primărie. Condiţiunile de licitaţie se pot vedea în biuroul notarial din Pecica.

Hodoş-Bodrog, la 31 Octomb., 1927.

Jud. Arad, Plasa Pecica.

Primăria.

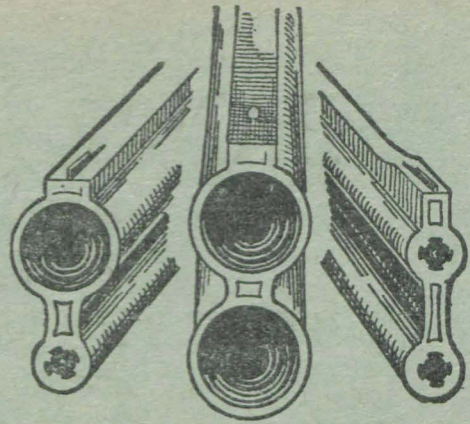

Gebrüder Merkel
Gendehre

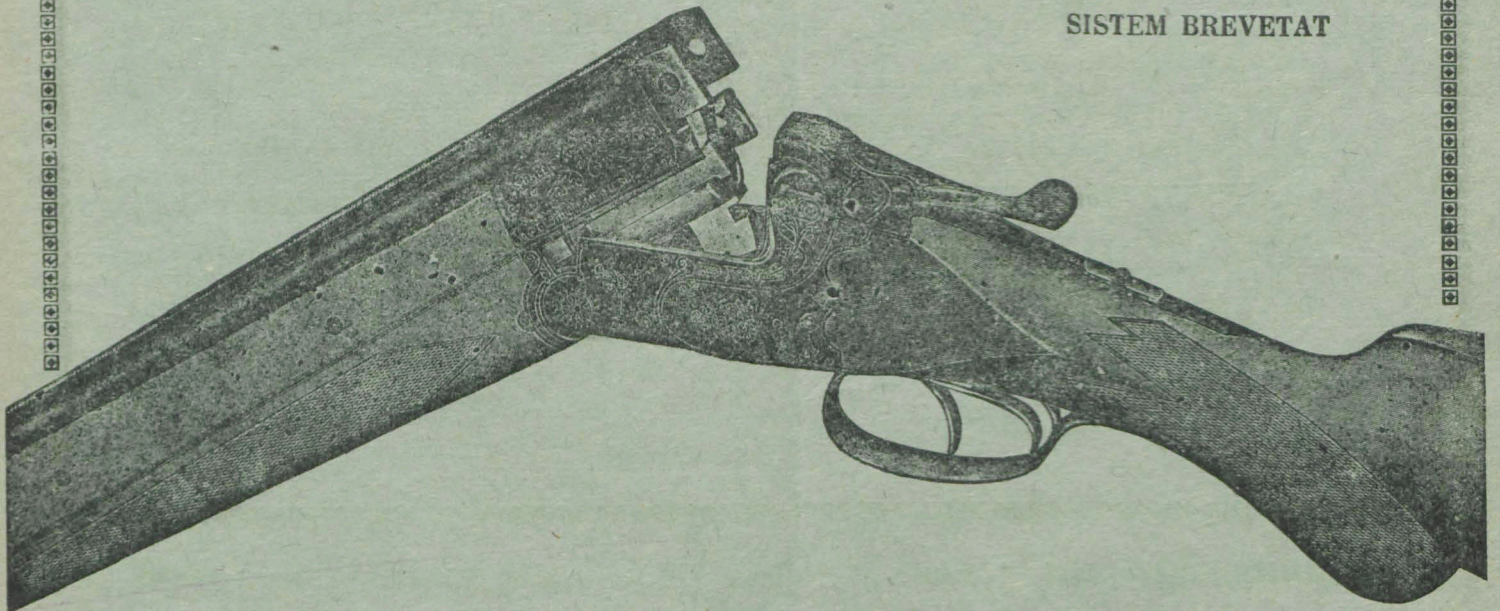
FONDATA IN 1893

MARCA FABRICH

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânatoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme mixte cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte.

Cele mai fine arme de vânatoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Totodată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputeate prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTATĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA FRANCO-ROMÂNĂ

CAPITAL SOCIAL LEI 100.000.000
CAPITAL DE PLIN VĂRSAT LEI 50.000.000
FOND DE REZERVĂ „ 12.200.000

BUCUREȘTI * STRADA BURSEI No. 5

TELEFON: 10/17 și 46/8. TELEFON INTERBANCAR 67
ADRESA TELEGRAFICĂ: „FRANCOBANK“

SUCURSALE:

Alexandria, Câmpina, Caracal, Cernăuți,
Constanța, Găești, Giurgiu, Roșiori de Vede,
Slobozia, Slatina, Timișoara, Turnu-Măgurele

AGENȚII Costești, Corabia, Drăgănești, Făurei, Vidra, Zimnicea

Tot felul de operațiuni de
bancă și autorizată să facă
OPERAȚIUNI DE DEVIZE

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

DE VÂNZARE

- 1) Armă Browning, cu repetiție automată, cal. 12. Prețul Lei 10.000;
- 2) Carabină Winchester cu repetiție, cal. 44, împreună cu 100 cart. cu gloanțe. Prețul Lei 12.000.

Ambele arme foarte puțin folosite, se vând ne având posibilitatea de folosire.
A se adresa la Revistă.

GHEORGHE CIMPOERU

EPUREȘTI (Vlașca)

Face orice fel de instalațiuni vânătorești, cum sunt cutii pentru ciocitul ouălor de fazan în fazanerii artificiale, capcane pentru distrugerea răpitoarelor, case de vânătoare transportabile, etc.

O CĂZIE

Pușcă calibru 12, pentru tir de porumbei și tir lung

HOLLAND & HOLLAND

absolut nouă, cu platine demontabile și camere de 70 mm., SOSITĂ ACUM DIN LONDRA, de vânzare **80.000 LEI**

A se adresa la Uniunea Generală a vânătorilor din România.

DE VÂNZARE

«CĂȚEA-VÂNĂTOARE SETTER-LAVERAK» etate un an și jumătate din câini pur-sânge-englez, frumoasă și bună aporteură.

Adresați: GEORGÈ,
București.—Str. Dogari No. 37.—București

De vânzare

Armă Mannlicher, cal. 8 m/m,
cu lunetă Gerard $2\frac{1}{2} \times$, dublă
detantă, puțin uzată. Prețul îm-
preună cu 300 cartușe, Lei 12.000.
A se adresa la «UNIUNE»

Administrator silvic și de vânatoare
german, bune referințe, tânăr, energic,
căsătorit, caută post potrivit la moșie cu
pădure sau proprietate mare silvică, ime-
diat, sau 1 Ianuarie.

Iulius Glatzeder

Fost vânător personal al M. S. Regelui
Ferdinand, Palatul Cotroceni, București.

VÂNAT VIU

livrez cu începere dela
1 Ianuarie 1928:

FAZANI în grupuri de 6
bucăți, 1 cocoș și 5 găini.
Bucata 15 Pengö. Ouă de
fazan 1.20 Pengö bucata.
IEPURI în perechi. Bu-
cata 22 Pengö. Transpor-
tul până la graniță franco.
Primesc înscrieri de pe
acum. A se adresa (tim-
bru pentru răspuns).

ÖTVÖS BALÁZS
Szödrákos, Pest vm. (Ungaria).

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

BANCA GENERALĂ A ȚĂRII ROMÂNEȘTI

CAPITAL LEI 60.000.000 ȘI REZERVE LEI 50.000.000

SEDIUL CENTRAL IN BUCUREȘTI STR. LIPSCANI No. 10

Sucursale: Brăila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Galați
Giurgiu, Ploești, T.-Măgurele, Oradea-Mare, Sf. Gheorghe

Bănci Afiliate: „TEMIȘOARA“ Institut de Credit și
Economii, Timișoara. „BANCA BASARABIEI“ Chișinău

FACE TOATE OPERAȚIUNILE DE BANCĂ

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte: I. C. RĂMNICEANU-MANOLESCU

Vice-Președinți: Principele B. ȘTIRBEY și I. M. MITILINEU

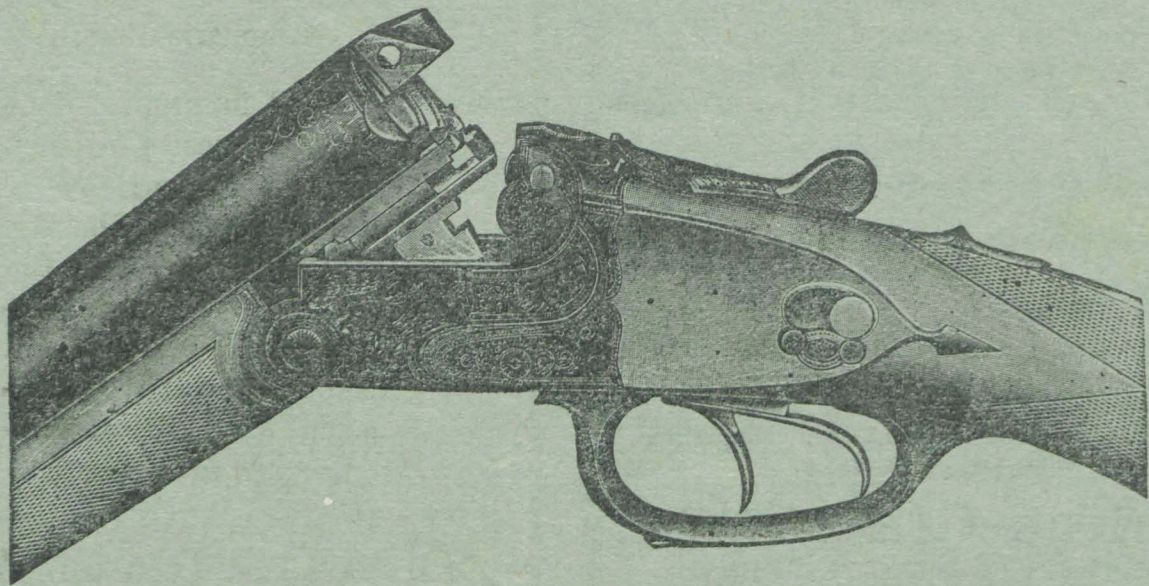
Membrii:

VICTOR ANTONESCU, Principele JEAN CALLIMACHI, Dr. I. COSTINESCU, HENRI
CATARGI, C. G. DISSESCU, V. GOLDIȘ, Baronul AL. HURMUZACHI, P. P. NEGULESCU,
Inginer C. OSICEANU Director General: M. A. GEORGESCU

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășesc fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri, în toate calibrele, cu sau fără efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și efortor.

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

SISTEM ANSON & DEELEY: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără efortor.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție.

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMA DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la «UNIUNE»

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Redactată de cei mai de seamă tehniciani și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești de interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

**ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIAȚE 400 LEI**

ANUNȚURI COMERCIALE

1 PAGINĂ 5.000 LEI ANUAL

$\frac{1}{2}$ „ 3.000 „ „

$\frac{1}{4}$ „ 1.750 „ „

$\frac{1}{8}$ „ 1.000 „ „

**ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)**

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare
al tuturor vânătorilor din toată
țara, care au să-și spună ceva.
Deaceea, dacă aveți ceva de
cumpărat, de vândut, de schim-
bat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

**LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.**

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

**UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETEȚI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“**

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 30 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 40 LEI